

PAŘÍŽ

MUSÉE DU LOUVRE

- **Francouzské muzeum**
- **Národní muzeum umění**
- **Muzeum**
- **Centrální muzeum umění (1797–1803)**
- **Napoleonovo muzeum (1803–1815)**

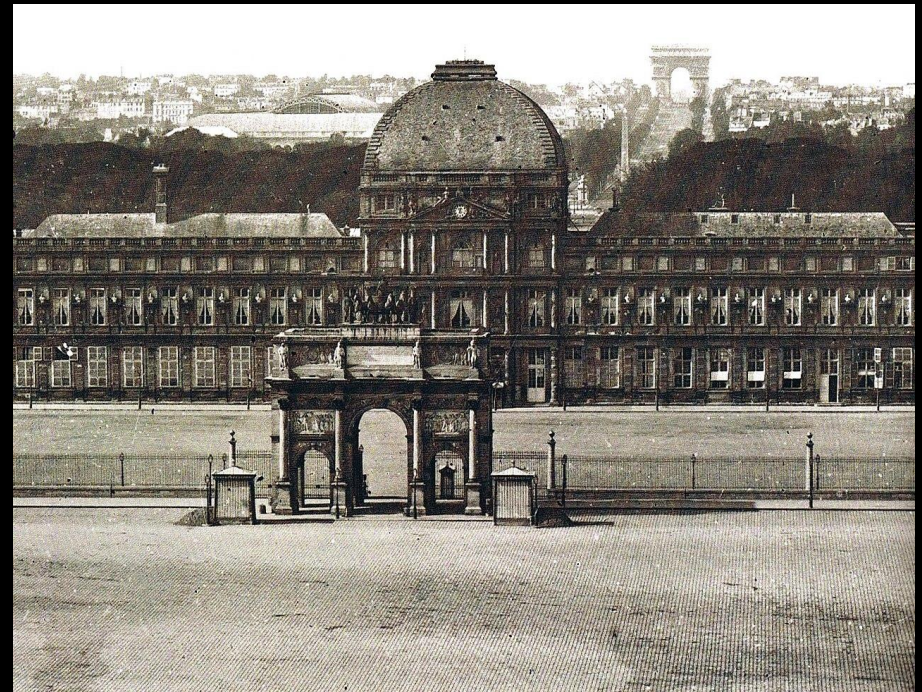
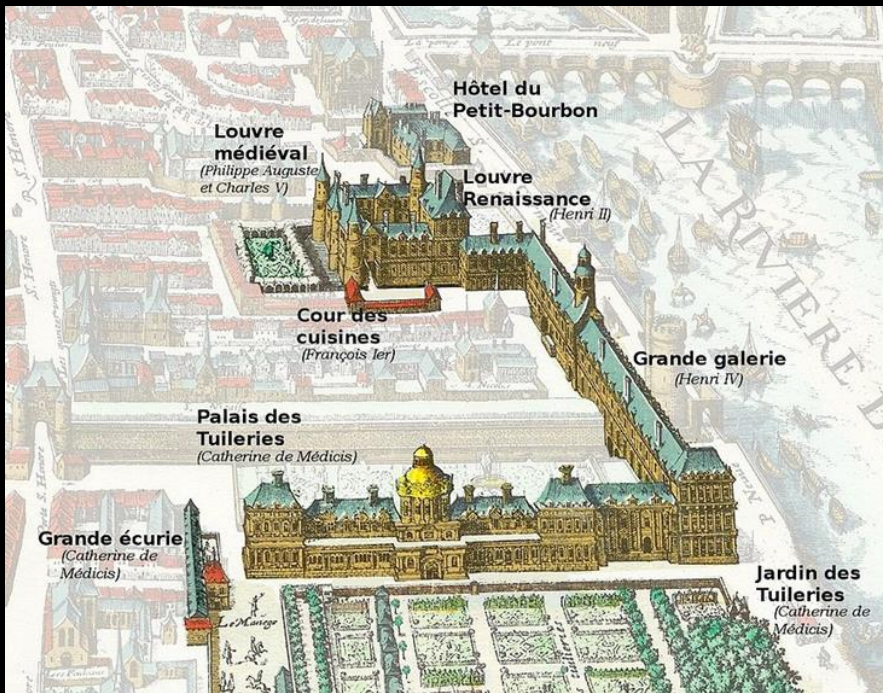

- královský palác – **Palais des Tuileries** – Tuilerijský palác
- na místě bývalé cihelny – **la tuilerie**

- s výstavbou se začalo v roce 1564
- královna **Kateřina Medicejská** († 1589)
- po smrti nebyl palác dostavěn
- král **Jindřich IV.** († 1610) se rozhodl spojit paláce Louvre a Tuilerie výstavbou dvou galerií
- projekt nebyl zcela realizován
- v době **Karla IX.** byla jižně podél řeky Seiny postavena **Grande Galerie**
- v 17. století, kdy **Ludvík XIV.** (†1715) přesunul své sídlo z Louvru do Versailles – palác ztratil svůj význam
- 10. srpna 1792 útok na Tuilerijský palác
- padla většina královské švýcarské gardy

palais des Tuileries okolo 1860

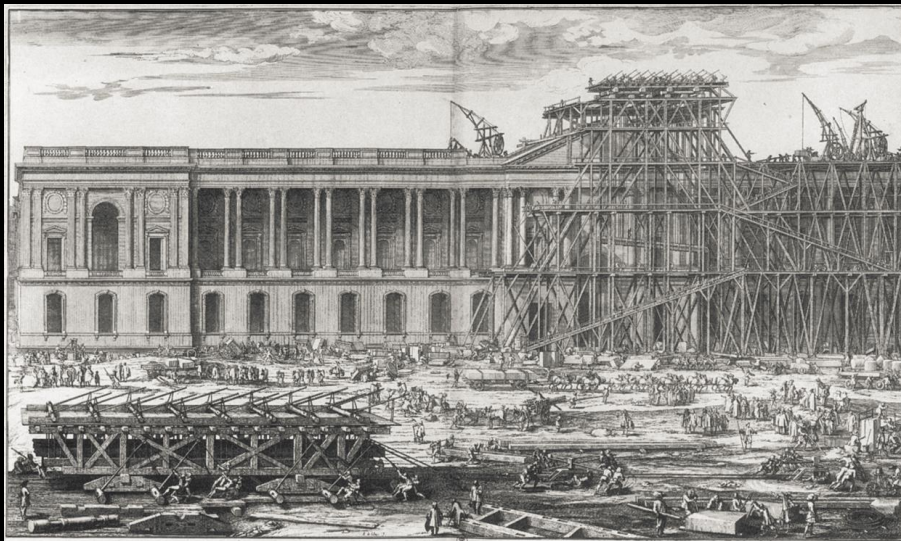
- zničen požárem v roce 1871 → následně obnoven na poč. 1874
- pokračování expanze a výzdoba Louvru pokračovala až do roku 1876
- diskuse → rozhodnutí, že bude palác zbourán 1882
- Pavilon Flore sloužil jako vzor pro obnovu paláce Marse → **Museum Dekorativního umění** – architekt **Gaston Redon**, 1905

Jacques Rigaud (1681–1754 Paris): pohled na Louvre, 1729
návrh pozdní 1660

- **Louis Le Vau** (1612–1670)
- **Charles Le Brun** (1619–1690)
- **Claude Perrault** (1613–1688)

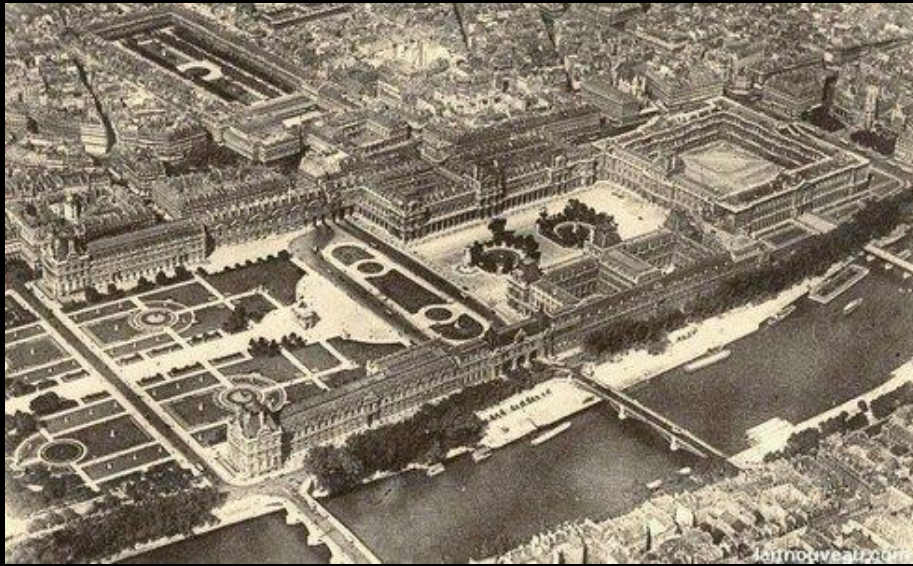
Louvre, 1674 Le Clerc

Claude Perrault (1613–1688)

- roku 1685 zvítězil v soutěži o řešení **hlavní fasády Louvru**
- ačkoli se o ni ucházel i **Gian Lorenzo Bernini (1598–1680)**
- ve spolupráci s dalšími architekty tak vytvořil slavnou „**Perraultovu kolonádu**“ s plochým parterem a řadami dvojitých sloupů přesně podle **Vitruvia**
- roku 1673 přeložil **Vitruviových „Deset knih o architektuře“**
- napsal pojednání o pěti sloupových rádech
- platil jako autorita nejen ve Francii

- kolonáda byla postavena v letech **1667–1670** a řadí se k předním ukázkám francouzské **klasicistní architektury**
- přestože je též nazývána **Perraultova kolonáda** (Colonnade de Perrault), určení konkrétního autora představuje problém
- výsledný vzhled ovlivnilo více autorů – královský architekt **Louis Le Vau**, královský malíř **Charles Le Brun** i architekt **Claude Perrault**

L. J. & Ce édit., Angoulême-Paris
-paris1900.lartnouveau.com

Paris. — Monument de Gambetta (Place du Carrousel)

Havliczek, Entres.

Imp. Lemercier, rue de Seine 57 Paris

ARC DU CARROUSEL ET NOUVEAU LOUVRE

PARIS — Le nouveau Louvre et la Statue de Lafayette

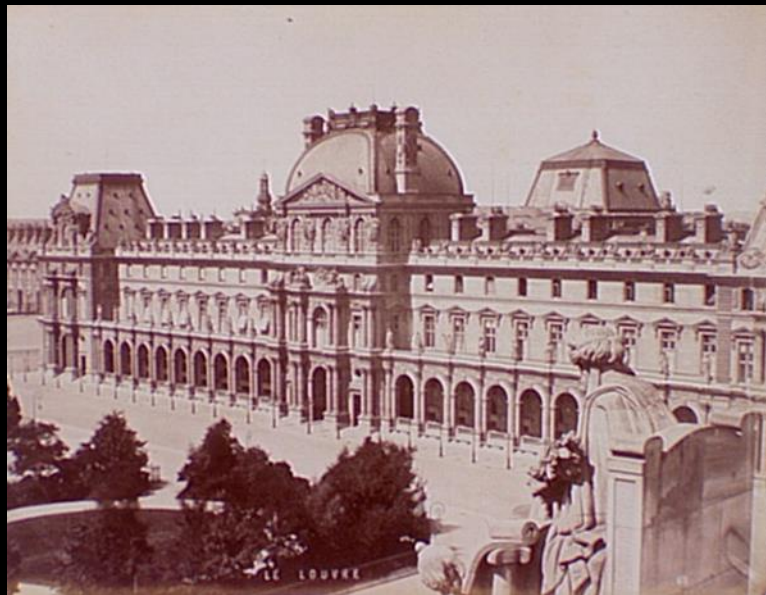
paris1900.lartnouveau.com

Louvre okolo 1900

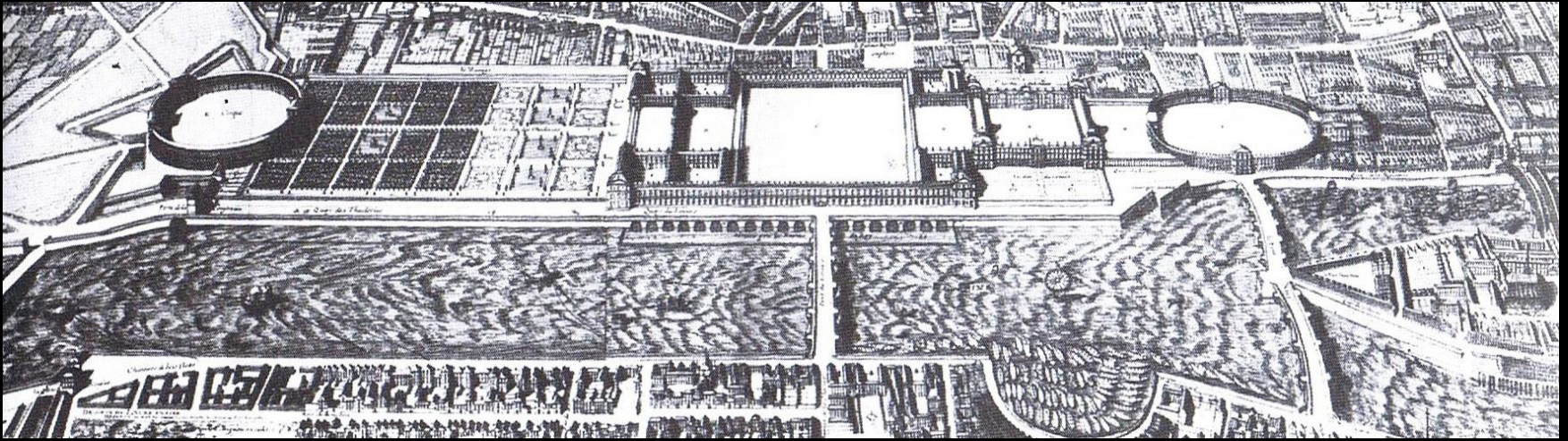
L. I. & Co, Édit., Angoulême-Paris

Paris. — Cour du Louvre

LE LOUVRE

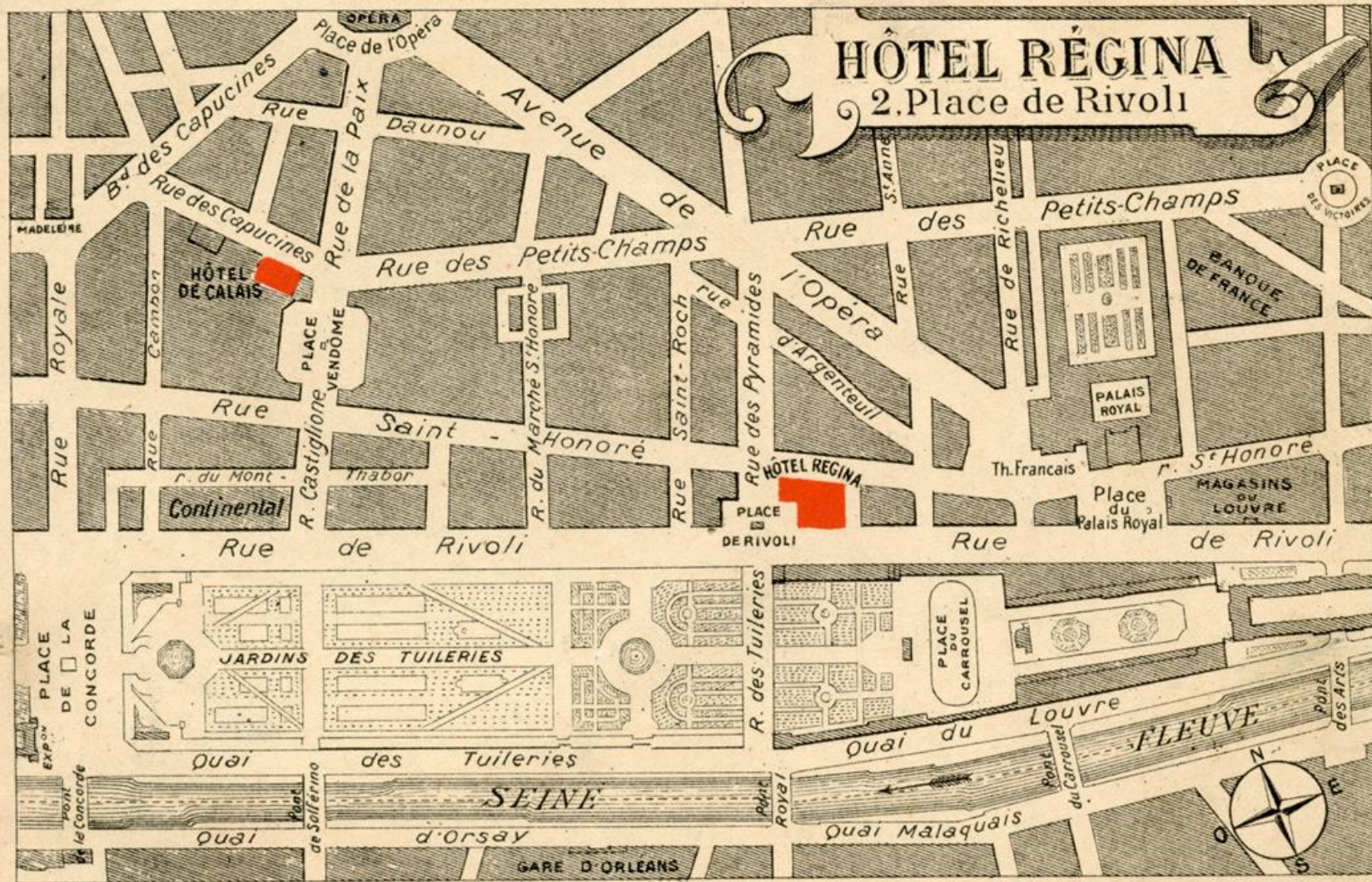

Antoine-Léonor Houdin Louvre et Tuileries, 1661

The Louvre, Paris, France, ca. 1890-1900

TO BE OPENED 1ST OF MARCH 1900

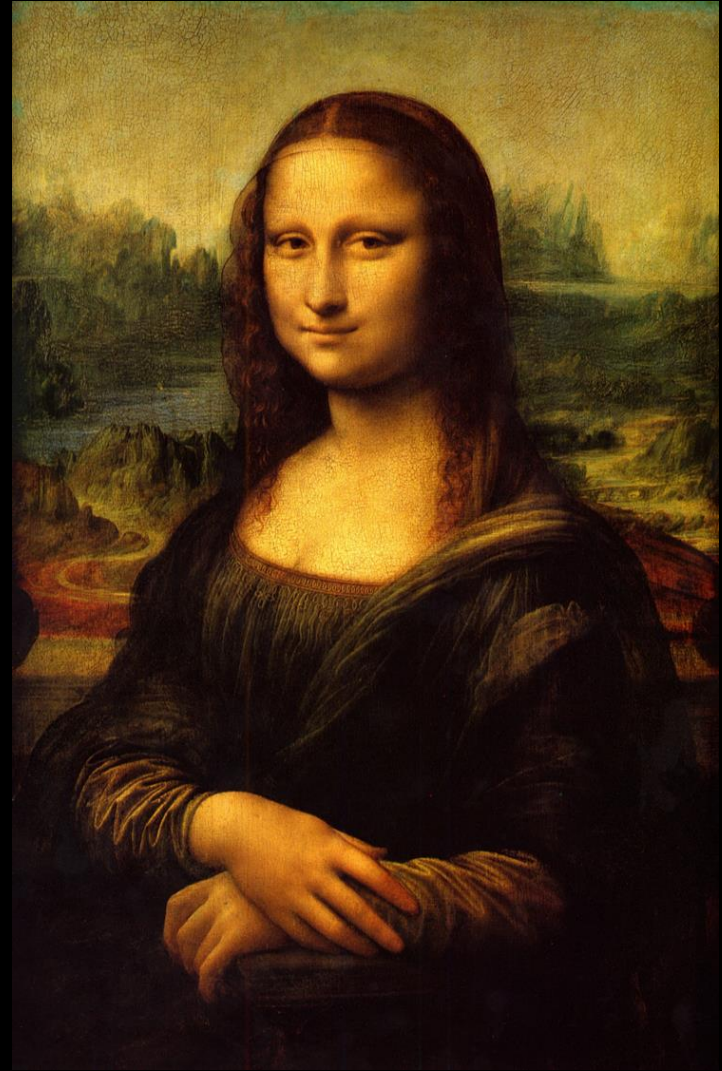
Ieoh Ming Pei (1917–2019) z New Yorku

- pyramidu vytvořil na objednávku francouzského prezidenta **François Mitterranda** (1916–1996)
- její otevření proběhlo u příležitosti **200. výročí Velké francouzské revoluce** v roce **1989**

<https://www.facebook.com/musedulouvre/videos/1006564856345090/>

Jean Clouet: francouzský král
František I. (1494 –1547), vládl
(1515–1547), okolo 1530

František I. = přední **patron umění**

- poskytl finanční podporu mnohým z největších umělců své doby
- pracovali pro něj mj. **Andrea del Sarto** nebo **Leonardo da Vinci**, kterého František dlouhé měsíce přesvědčoval, aby opustil Itálii a přestěhoval se do Francie
- **Leonardo da Vinci** namaloval za svého pobytu ve Francii jen několik méně významných obrazů
- přinesl s sebou z Itálie řadu svých děl, jako byla např. **Mona Lisa** → **zůstala ve Francii i po jeho smrti**
- mezi další umělce, které František zaměstnával, patřil např. i zlatník **Benvenuto Cellini** a malíř **Rosso** a **Primaticcio** → **úkol vyzdobit luxusní paláce**
- **Michelangela, Tiziana a Raffaela**, rovněž nechal pozvat do Francie
- za jeho vlády **byly královské paláce vyzdobeny množstvím obrazů a soch**
- tím **vytvořil obrovskou sbírku umění**, která patří dodnes mezi největší na světě

Zámek ve Versailles

Étienne La Font de Saint-Yenne

(1688–1771)

- slavnostní otevření pravidelných výstav současného umění v **Salonu Palais du Louvre** v roce **1737**
- **Královská akademie malířství a sochařství**
- nedostatek veřejných galerií → **lhostejnost k osudu umění a národního dědictví** = projev nezodpovědné vlády

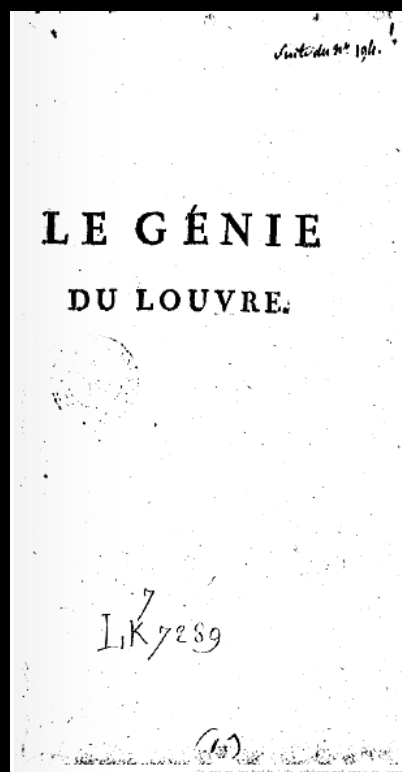
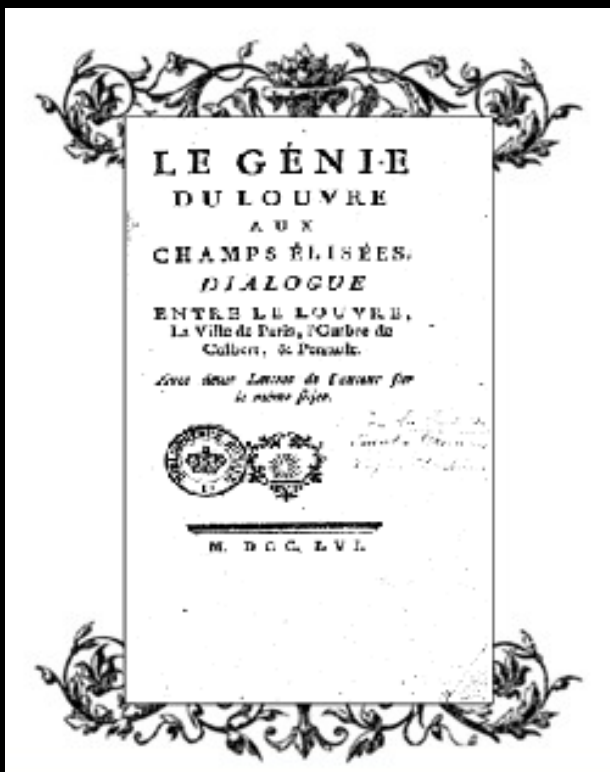
Claude-Henri Watelet (1718-1786): Salon, v Louvre, 1753, Paris

Bibliothèque nationale de France, Cabinet des Estampes

Thomas Crow: Painters and public life in 18th century Paris. Yale U. Press 1985

Étienne La Font de Saint-Yenne (1688–1771), zkoumá Fontaine des Innocents, 1753

<http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k5739153s.swf.f1.langFR>

La Font de Saint-Yenne, Étienne (1688-1771)

Le génie du Louvre aux Champs Élysées. Dialogue entre le Louvre, la ville de Paris, l'ombre de Colbert, Perrault . Avec deux lettres de l'auteur sur le même sujet

Génie Louvru na Champs Elysées. Dialog mezi Louvrem, Paříží, ve stínu Colberta, Perraulta. Se dvěma dopisy od autora na toto téma

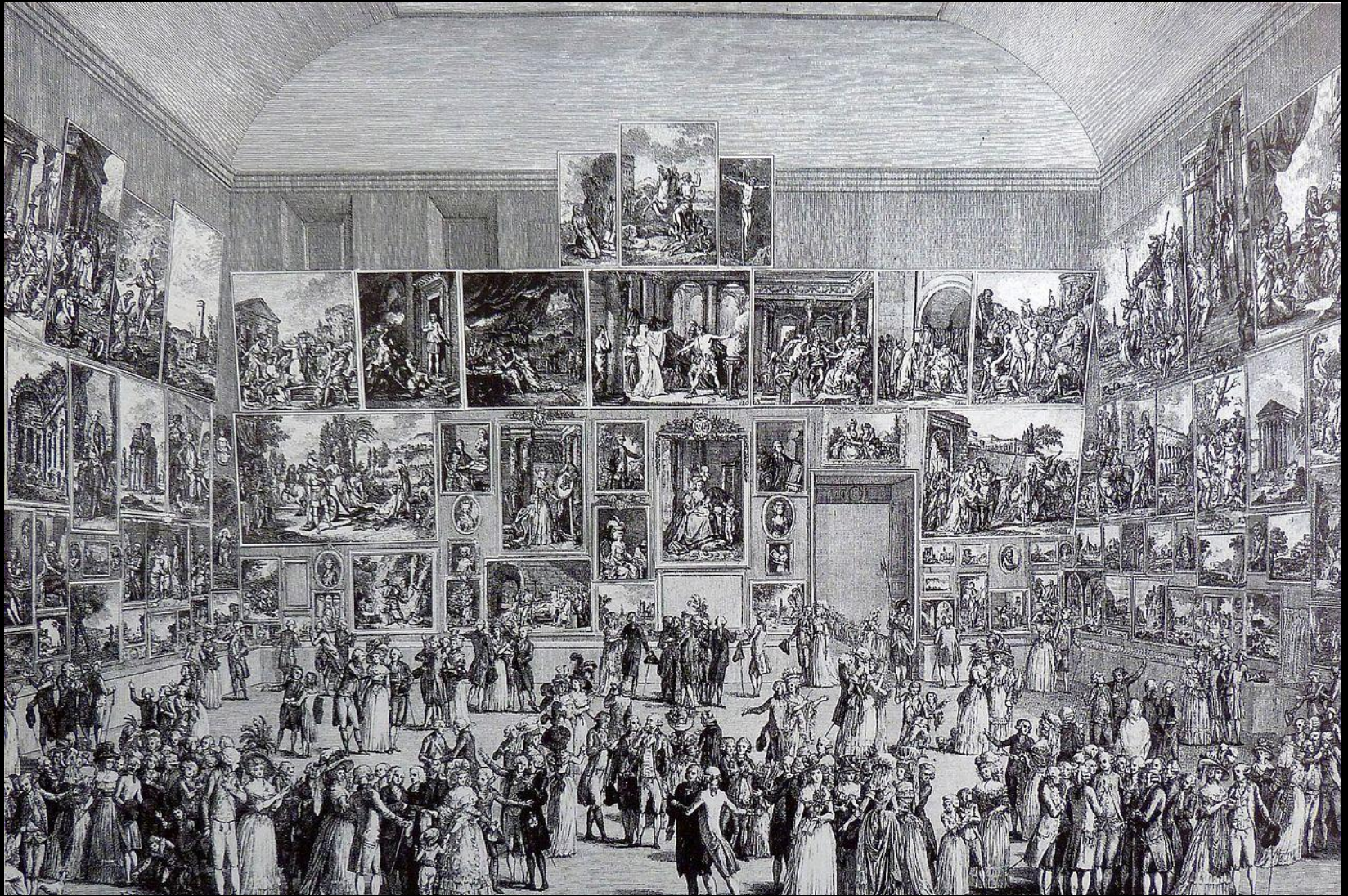

Charles-Nicolas (1715-1790)

Paris, Salon de 1753, Un critique au Salon de 1753 - Cochin (ou Caylus ?)

Gabriel Jacques de Saint-Aubin, (1724-1780)
Paris, Salon de 1753

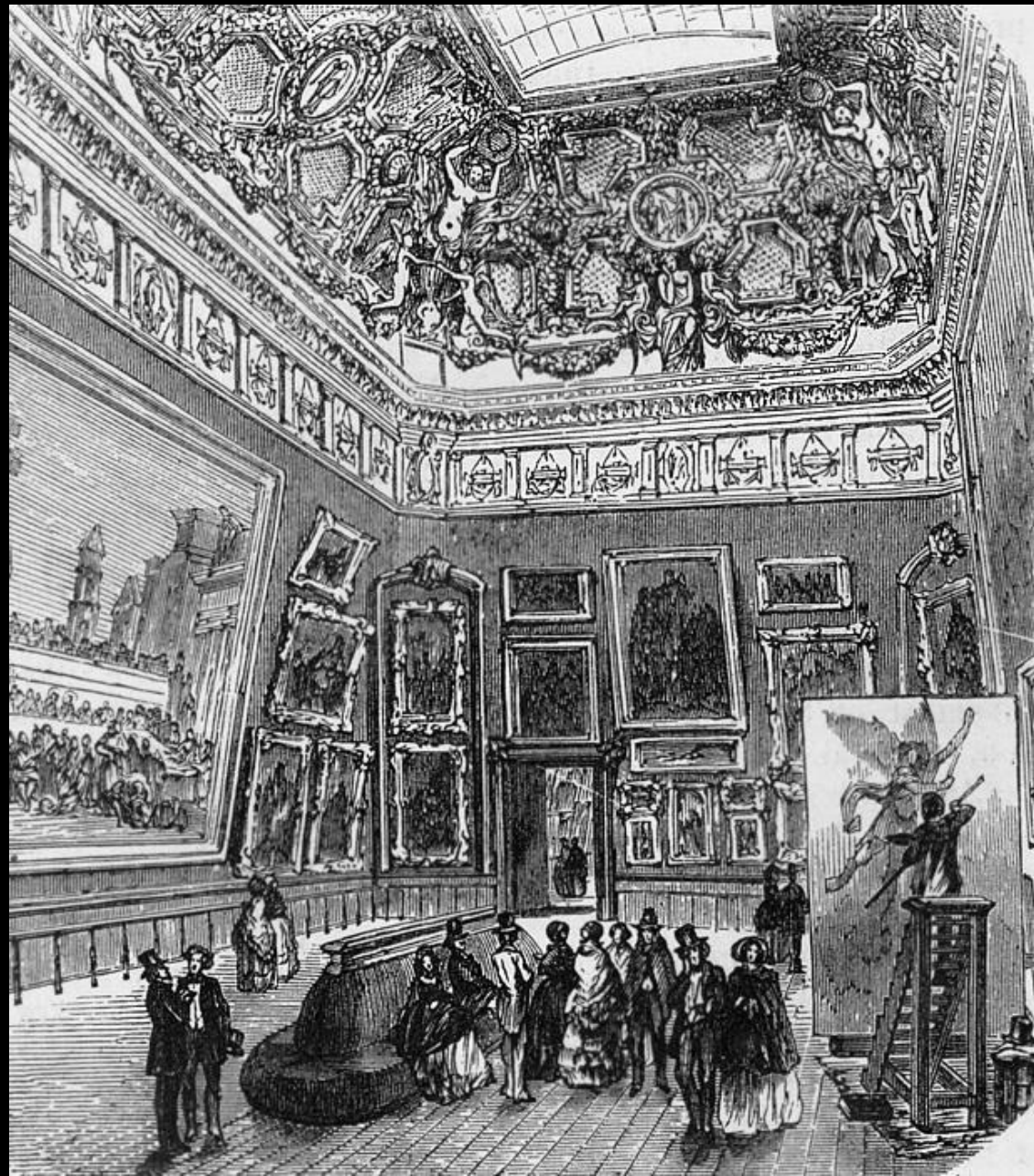
Pietro Antonio Martini (1738–1797): Exposition au Salon de 1787

Hadamard, Auguste (1823-1886): Le Salon (l'exposition de peinture au Louvre), 1850 et 1886

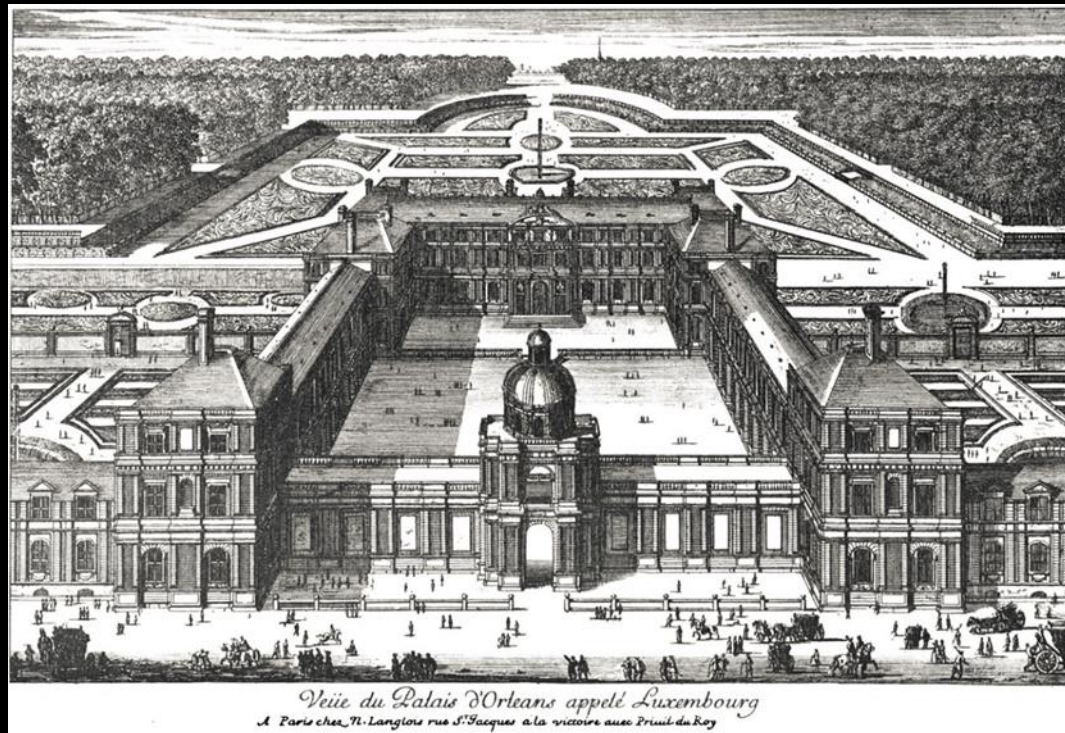
Paris, Bibliothèque nationale de France, Cabinet des Estampes

Thomas Crow, *Painters and public life in 18th century Paris*, Yale U. Press, 1985

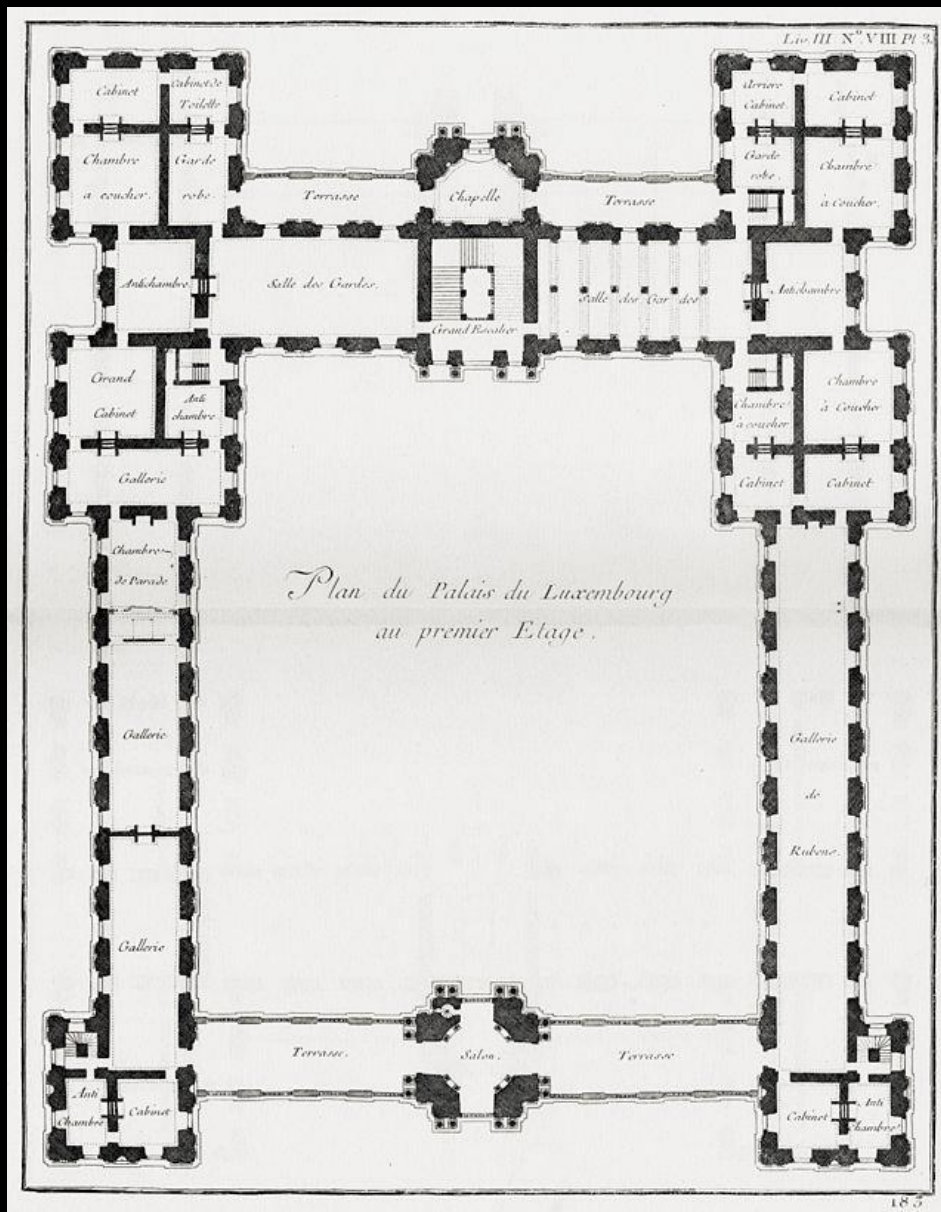

Palais du Luxembourg (1615 to 1631)

*Vue du Palais d'Orleans appellé Luxembourg
A Paris chez M. Langlois rue S. Jacques a la victoire avec Privil. du Roy*

okolo 1643

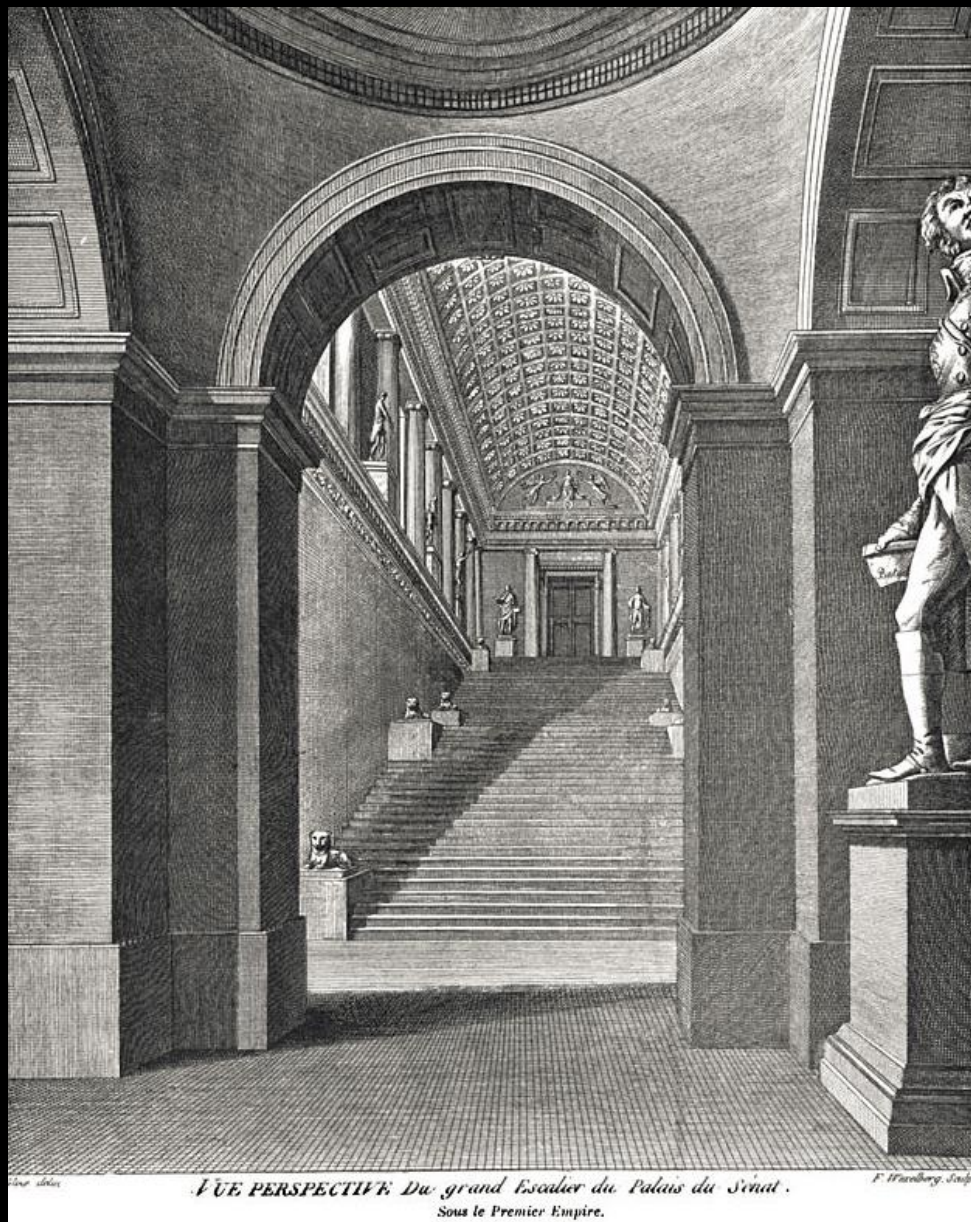

Palais du Luxembourg:
Jacques-François Blondel (Paris,
1752–1756).
Půdorys (1752) Rubensova
galerie v západním křídle

Galerie de Medici, křídlo Richelieu - 2. patro - místnost 801

- 24 monumentálních pláten, které jsou zde vystaveny, bylo původně umístěno v lucemburském paláci, kde sídlila francouzská královna Marie de Médici († 1642) narozená v Itálii – otec František I. Medicejský († 1587); manžel Jindřich IV. († 1610)
- Rubens plátna namaloval v letech 1622 až 1625
- zobrazují epizody ze života královny, které umocňuje přítomnost bohů z antické mytologie

Palais du Luxembourg,
velké schodiště v západním
křídle, návrh Jean Chalgrin v
roce 1806

VUE PERSPECTIVE Du grand Escalier du Palais du Sénat .
Sous le Premier Empire.

F. Wenzberg, Sculp.

- obrazy byly umístěny na stěnách dle **symetrického vzoru** bez ohledu na umělcův původ nebo chronologii
- obrazy byly strategicky umístěny vedle sebe, což nabízelo provokativní a osvětlující **stylistické srovnání mezi různými umělci v rámci národních škol a historie**
- Veronese vedle Poussina, Tizian mezi Paul Brilem a Guido Renim, apod.
- ahistorická srovnávací analýza – slabé a silné stránky – to má být vnímáno

- živý **dialog** o obrazech na zdi měl být zopakován v **temperamentním rozhovoru** mezi návštěvníky
- **sdílené pozorování** a zabývání se racionální argumentací o relativních přednostech obrazů

C. Le Brun pinx. *P. Drevet sculp.*
RE
M. ANDRÉ FELIBIEN EBA 12180
*Ecuyer S.^r des Aaux et de Javeroy Historiographe du Roy, Garde des
Antiques de S.^m de l'Académie Royale des Inscriptions &c. decedé
à Paris le 11. de Juin 1695. Agé de LXXVI. ans.*
EST 5783

ENTRETIENS
SUR LES VIES
ET
SUR LES OUVRAGES
DES PLUS
EXCELLENS PEINTRES
ANCIENS ET MODERNES;
AVEC
LA VIE DES ARCHITECTES
PAR MONSIEUR FELIBIEN.

NOUVELLE EDITION, REVUE, CORRIGÉ'E
& augmentée des Conférences de l'Académie Royale
de Peinture & de Sculpture;

*De l'Idée du Peintre parfait, des Traitez de la Miniature,
des Dessins, des Estampes, de la connoissance
des Tableaux, & du Goût des Nations;*

DE LA DESCRIPTION DES MAISONS DE
Campagne de Plinè, & de celle des Invalides.

TOME PREMIER.

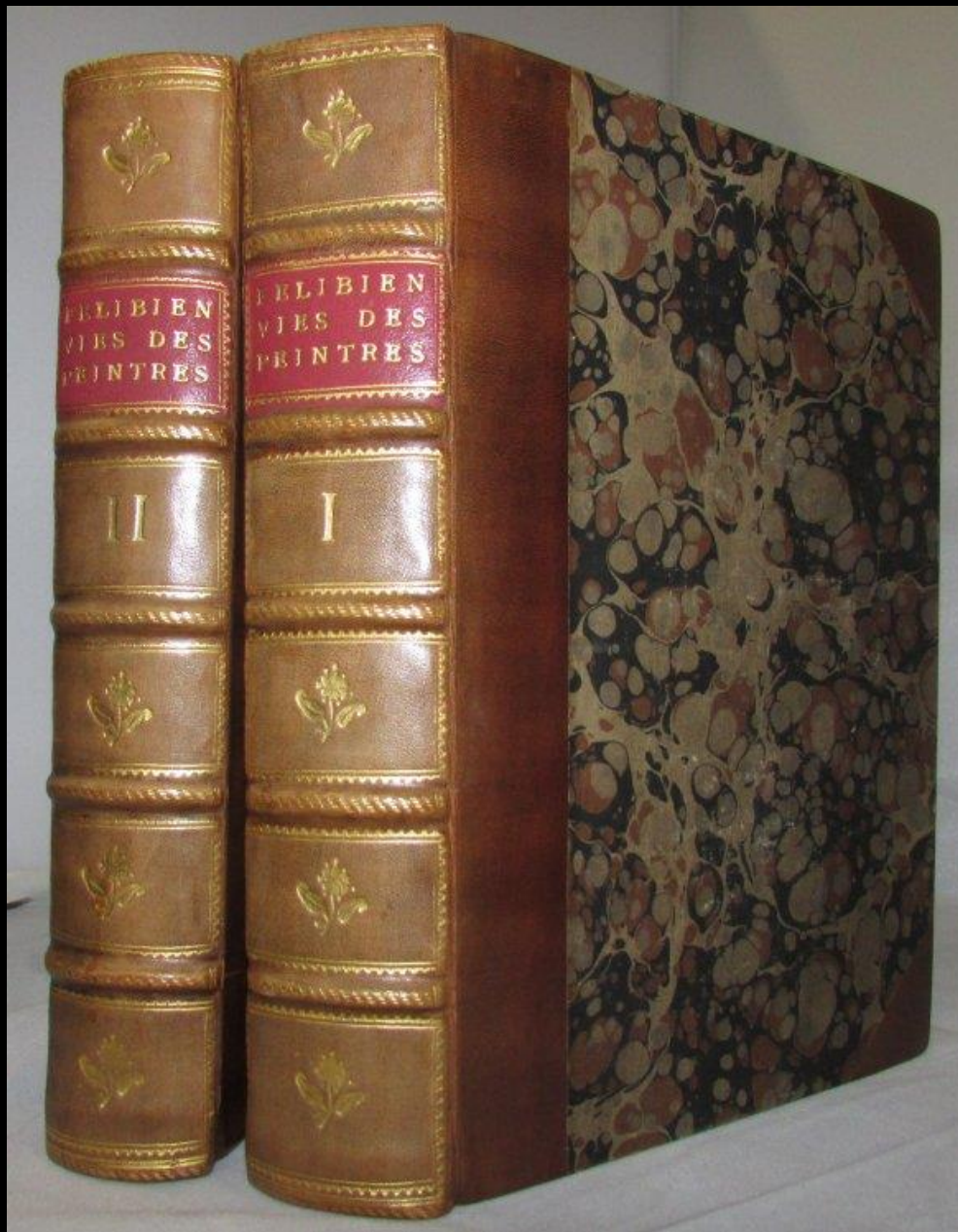
A TREVOUX,
DE L'IMPRIMERIE DE S. A. S.

V

M. DCCXXV.

39062

André Felibien: diskuse týkající se života a díla nejvíce vynikajících malířů z roku 1666

FELIBIEN, Andre. Entretiens Sur
Les Vies Et Sure Les Ouvrages
Des Plus Excellens Peintres,
Anciens Et Modernes...
1685, 1688.

CONVERSATIONS
SUR
LA CONNOISSANCE
DE LA
PEINTURE,

ET SUR LE JUGEMENT QU'ON
doit faire des Tableaux.

Où par occasion il est parlé de la vie de
RUBENS, & de quelques-uns de ses
plus beaux Ouvrages.
*Ex. Bibliotheca. S. Bern. S. Bern.
S. Bern.*

A PARIS,
Chez NICOLAS LANGLOIS, rue
saint Jacques, à la Victoire,
M. DC. LXXVII.
AVEC PRIVILEGE DU ROY.

Roger de Piles (1635–1709)

Conversations sur la connaissance de la peinture et sur le jugement qu'on
doit faire des tableaux – Konverzace o znalostech malby a posouzení obrazů,
1677

Maurice Quentin de La Tour:
Jean Le Rond d'Alembert (1717–1783)
Musée du Louvre, Paris, France

Louis-Michel van Loo: **Denis Diderot**
(1713–1784)

Louis de Jaucourt (1704–1779)

ENCYCLOPÉDIE,
OU
**DICTIONNAIRE RAISONNÉ
DES SCIENCES,
DES ARTS ET DES MÉTIERS,**
PAR UNE SOCIÉTÉ DE GENS DE LETTRES.

Mis en ordre & publié par M. *DIDEROT*, de l'Académie Royale des Sciences & des Belles-Lettres de Prusse; & quant à la PARTIE MATHÉMATIQUE, par M. *D'ALEMBERT*, de l'Académie Royale des Sciences de Paris, de celle de Prusse, & de la Société Royale de Londres.

*Tantum series juncturaque polles,
Tantum de medio sumptis accedis honoris!* HORAT.

TOME SECOND.

S. D.
c. s.

A PARIS,
Chez { *BRIASSON*, rue Saint Jacques, à la Science.
DAVID l'aîné, rue Saint Jacques, à la Plume d'or.
LE BRETON, Imprimeur ordinaire du Roy, rue de la Harpe,
DURAND, rue Saint Jacques, à Saint Landry, & au Griffon.

Louis-Sébastien MERCIER (1740–1814)

Antoine-François Callet: **Louis XVI.**,
král francouzský a navarrský
(1754–1793), 1779

Joseph-Siffred Duplessis (1725-1802): Charles-Claude Flahaut de la Billaderie, **Comte d'Angiviller** (1730–1809), okolo 1779

Jean-Baptiste Greuze:

Charles Claude Flahaut de La
Billarderie, **Comte d'Angiviller**
(1730-1810)

okolo 1763, olej na plátně
64,1 cm x 54 cm

Metropolitní muzeum umění

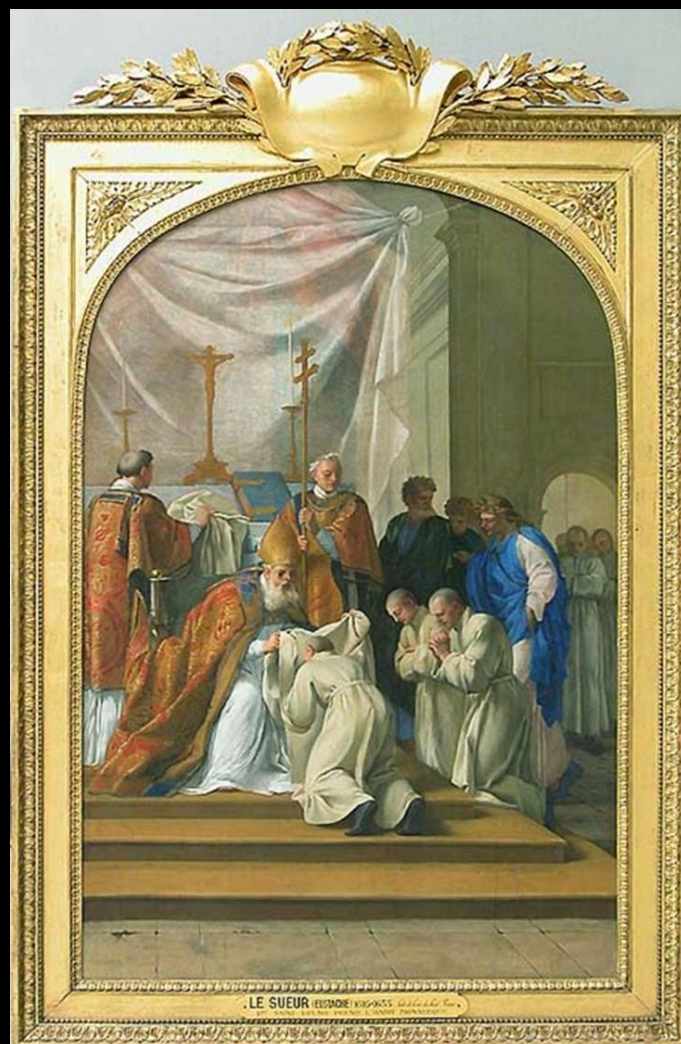
- **d'Angiviller** získával nákupem nebo přemlouváním prvotřídní **díla z kostelů** nebo od **soukromých sběratelů**
- v některých případech získal **transfery dekorativních maleb ze stěn a stropů na plátno** → získal příklady mistrovských děl
- v roce 1776 přesvědčil pařížské kartuziány, aby rozdělili cyklus 22 obrazů z let 1645–1648 ze života svatého Bruna od **Eustache Le Sueur** (1616–1655)

Eustache Le Sueur (1616–1655):

Sen sv. Bruna a příjezd sv. Bruna do Grenoblu se sv. Hugem, 1645–1648

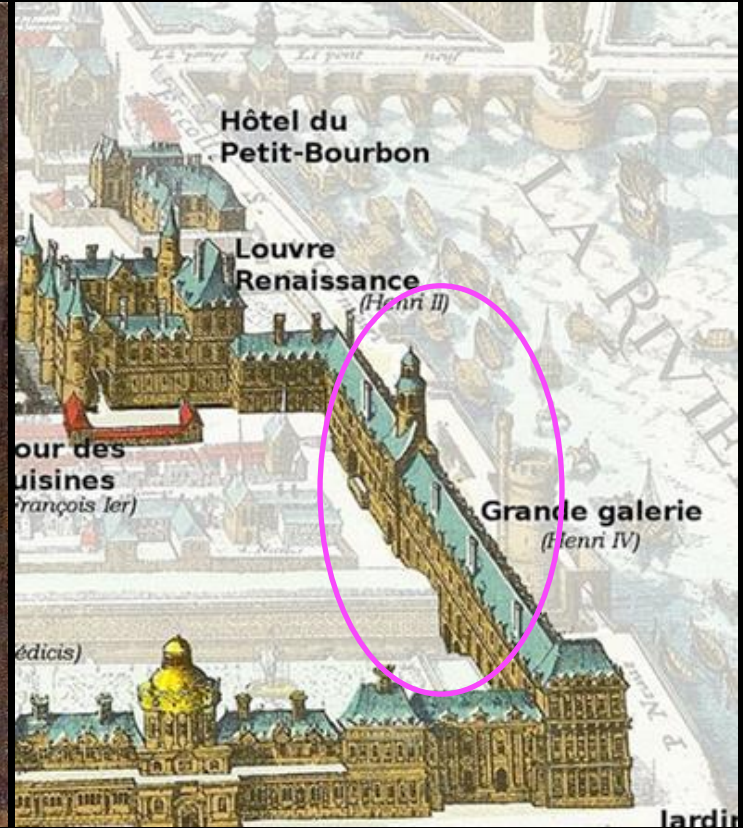
1,93 m x 1,30 m, Musée du Louvre, Paris

- Sv. Bruno staví klášter
- Sv. Bruno a jeho společníci obdržel bílý hábit z rukou kartuziána sv. Huga

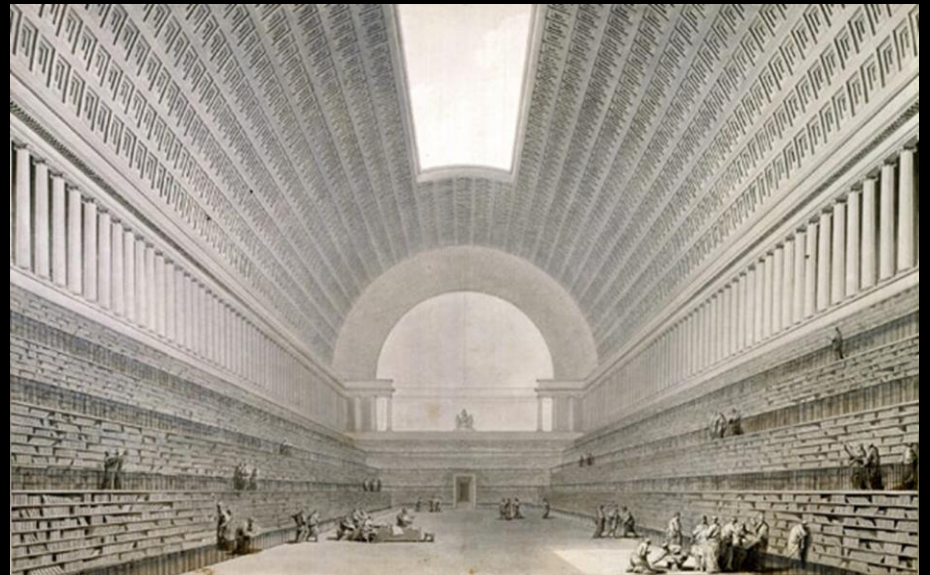

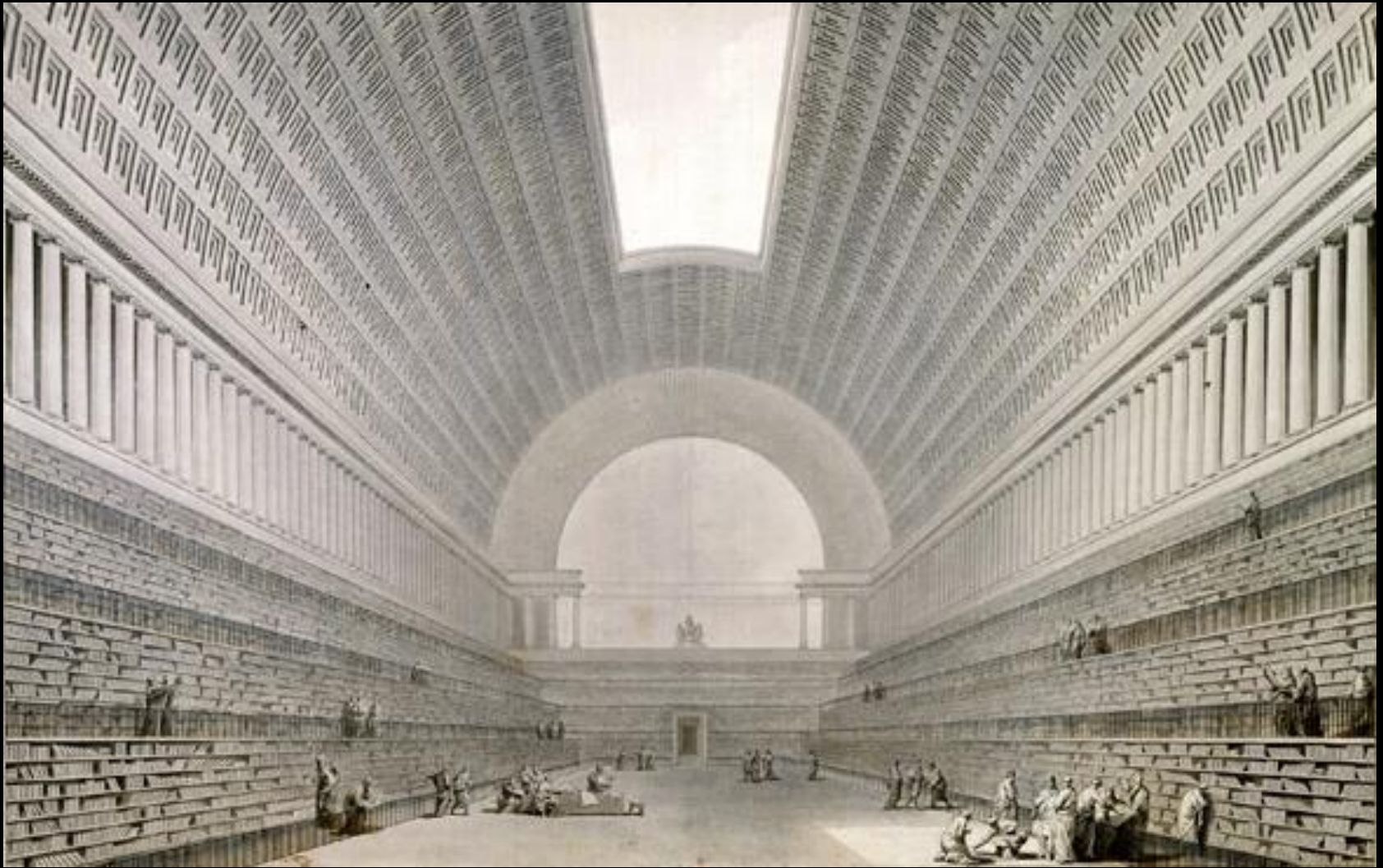
- v roce 1777, dealer **Alexandre Paillet** (1743– 1814) byl poslán do Nizozemska na nákupní expedici
- získal **Rubensovo Klanění tří králů** (1626–1629) z kostela Zvěstování Panny Marie v Bruselu za **27.770 livres** a náklady na náhradu za **kopii tohoto oltářního obrazu**
- Louvre

Hubert ROBERT: Grande Galerie, restaurování, 1798–1799

Etienne-Louis Boullée, Deuxieme projet pour la Bibliothèque du Roi (1785)

Hubert Robert (1733–1808): Grande Galerie Louvre

Grande Galerie, okolo 1795, olej na plátně, 37 x 41 cm, Musée du Louvre, Paris

Hubert Robert: Grande Galerie, Louvre

Hubert Robert (1733–1808): Une galerie du Musée, olej na plátně, 65 cm x 81 cm

Hubert ROBERT: rozšíření velké galerie okolo, 1789

Robert Hubert: Grand Gallery of the Louvre Museum in Paris, 1796

Hubert Robert: Nalezení Laokoona

Hubert ROBERT: Galerie du Louvre en ruines, Salon of 1796

François-Hubert Drouais (1727–1775):
Joseph Hyacinthe François de Paule
de Rigaud, **Comte de Vaudreuil** (1740-
1817), 1758

Rembrandt: Hendrickje Stoffels v hedvábném baretu, okolo 1652

Rubens: Helena Fourment se svými dětmi, okolo 1636

Esteban Murillo: Malý žebrák: okolo 1645

Revoluce a otevření Louvru

- po pádu Bastily v roce 1789 **comte d'Angiviller** se bál o svou bezpečnost
- připojil se k mnoha dalším šlechticům v exilu v zahraničí a **nechal osud muzea revoluci**
- brzy poté, co se dostala k moci v roce **1792 republikánská vláda** → vědoma si **politického potenciálu muzea** → deklarovala **zájem dokončit galerii v Louvre**
- rychlé dokončení muzea by prokázalo: **nadřazenost nového režimu nad režimem starým**
- cílem bylo **vystavit co nejvíce uměleckých děl**
- **Jacques-Louis David**: muzeum se stane **jednou z nejmocnějších ilustrací francouzské republiky**
- nebyl čas na katalog

Jacques-Louis David: autoportrét

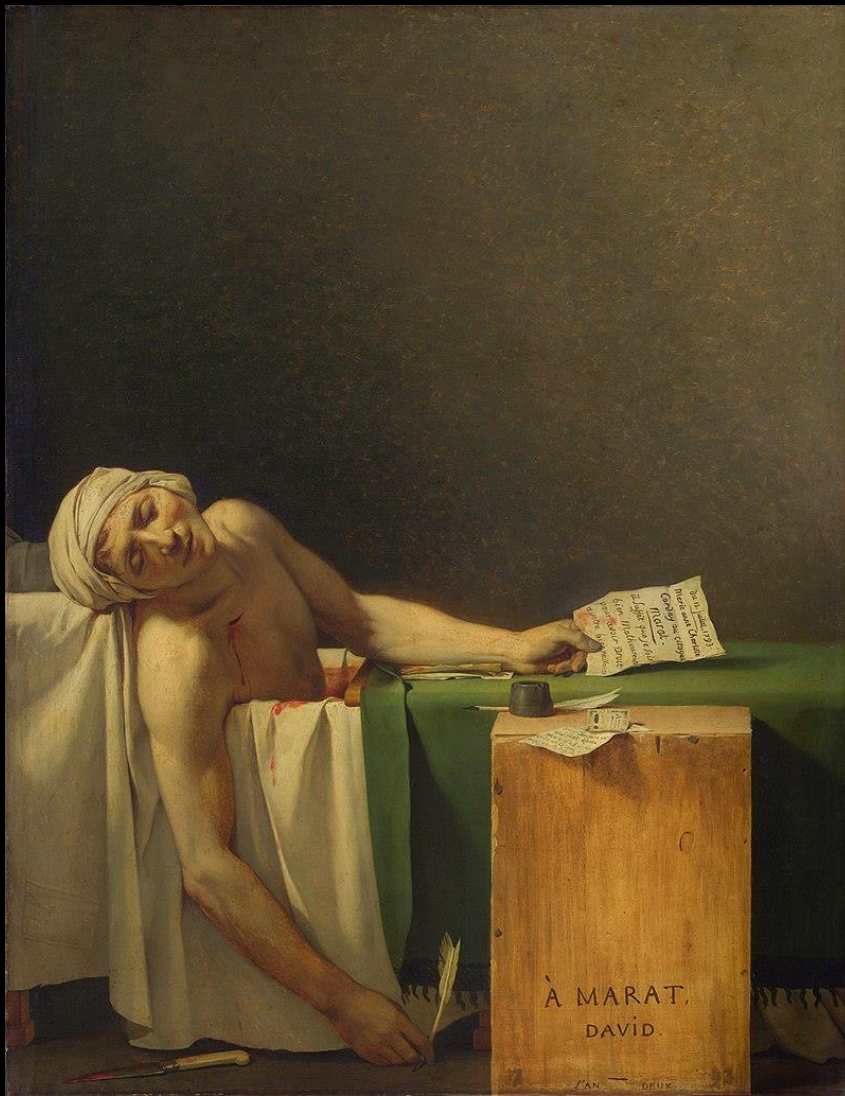
- **obrazy** → v nedávné době zabavené revolučními orgány z **církevních institucí a aristokratických sbírek**
- spojení **Louvre** jako monument/**památník Francouzské revoluce**
- otevření muzea bylo stanoveno na **10. 8. 1793** → k prvnímu výročí **zrušení monarchie a zrodu zvoleného národního shromáždění**
- muzejní inaugurace přispěla k **celonárodní oslavě republikánských hodnot**
- **přehlídka v Paříži – organizátor** →

Jacques-Louis David (1748–1825):
Přísaha Horatiů (1784)

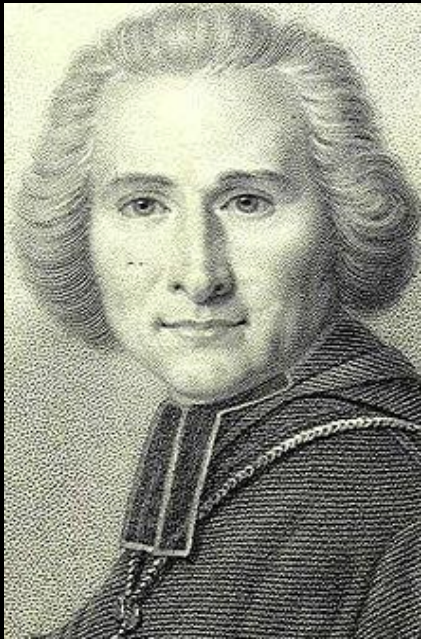
Jacques-Louis David: Liktorové
přinášející Brutovi těla jeho synů

Jacques-Louis David: Smrt Marata,
1793
olej na plátně, 165 cm x 128 cm
Královské muzeum výtvarného
umění v Bruselu

- **umělecká díla** → **vzata** z kostelů a šlechtických sídel se vrátila se ke svým "oprávněným" majitelům – lidem
- podle **Abbe Gregoire** – náměstek národního shromáždění, „[poklady], které dříve smělo vidět jen několik vyvolených, se budou nadále moci potěšit všichni:...sochy, obrazy a knihy jsou naplněny potem lidí: majetek lidí, bude k nim navrácen.“

- **volný přístup k potěšení a požitkům** ze znárodněné sbírky výtvarného umění v bývalém sídle králů podtrhl **triumf osvícenství** nad despotismem lidí privilegované elity
- **veřejného vzdělávání** nad soukromým potěšením
- v muzeu v prvních dnech → **obrazy nesly označení** určující, **z jakých sbírek díla pocházela**

abbé Henri-Baptiste Grégoire (1750–1831)

- ve společnosti, která se teprve nedávno „zbavila“ církve a monarchie, bylo **rizikem vystavovat obrazy, které by mohly oživit nostalgii nebo opětovné nadšení pro církev a Korunu**
- monarchistické „ikony“ se bezostyšně ničily
- striktní **uspořádání děl podle škol a chronologie neutralizovalo duchovní obsah náboženských „ikon“ – díky jejich reidentifikaci jako mistrovských děl dějin umění**
- znalci již dlouho chodili do kostelů ocenit „umělecká díla“ vytvořená pro náboženské účely
- muzeum nyní navrhuje **vštípit estetický zvyk/návyk, umělecko-historický vkus široké veřejnosti**

Peter Paul Rubens:

Snímání z kříže, 1612–1614, olej na desce,
420.5 cm × 320 cm, kostel Panny Marie,
Antverpy

- například Rubensovo Snímání z kříže (1611–1614)
- dílo, které vytvořil pro katedrálu v Antverpách → konfiskováno Francouzi v roce 1794 a vystaveno v muzeu Louvre
- dílo bylo považováno jako klíčové rané dílo génia 17. století vlámské malby
- učitel **Anthony van Dyck**

- Francouzi odůvodňovali **konfiskaci zahraničního umění důvodem jeho ochrany**
- „stejně jako Revoluce vynesla lidstvo z ideologické temnoty a pověr a osvobodila jej a osvětila → také **restaurátoři Louvru zachrání malby** po staletí zanedbávané, vrátí je do původního stavu a zajistí, aby byly k **dispozici pro veřejnou potřebu**“
- „svědomité pozorování ukáže potomstvu, že jsme hodni těchto výbojů a podmanění → a že **degradace těchto obrazů, kterou utrpěly, musí být připsána na vrub nečinnosti mnichů**, kteří je vlastnili před námi.“

Hubert Robert: La Salle des saisons au Louvre

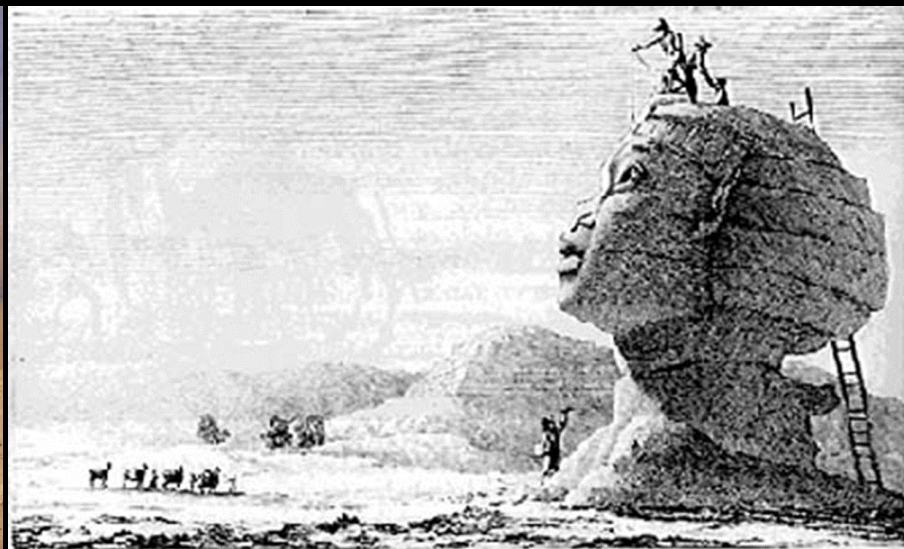
- David v roce 1794 prohlásil: „muzeum by nemělo být marným shromážděním luxusního zboží, které slouží pouze k uspokojení zvědavosti. Má být impozantní školou.“
- po rozpuštění Královské akademie malířství a sochařství v roce 1793 – poskytovala rámec pro formální výuku umění od poloviny 17. století
- Louvre se stal oficiálním místem pro výuku začínajících umělců
- od té doby mladí malíři a sochaři se učili přímo od starých mistrů kopírováním v Grand Galerie

- Francouzi vnímali **konfiskaci umění**, které směřovalo do Louvru → **jako záchrannou operaci**
- podobným způsobem, jak později muzea odůvodňovala své akvizice umění a artefaktů dávných civilizací starověkého **Egypta, Řecka, a Mezopotámie**
- od domorodého obyvatelstva, včetně **domorodých Američanů**

Jean-Léon Gérôme: Napoleon Bonaparte
před sfinjou

DENON Dominique Vivant (1747-1825)

Jacques-Louis David: Napoleon přecházející Alpy, 1805,

- počínaje prvním **vítězstvím v severní Itálii v roce 1796** a vrcholem kapitulace papežských území o rok později
- **Napoleon Bonaparte**, velící generál italského tažení přikázal **získat řadu vybraných uměleckých děl**
- **sto soch** a necelých **dvě stě maleb**
- stejně jako v Nizozemsku, francouzští komisaři sledovali armádu se "**seznamem přání**", vypracovaném v Paříži

Jacques-Louis David: Napoleon přecházející Alpy, 1801 Belvedere, Vídeň

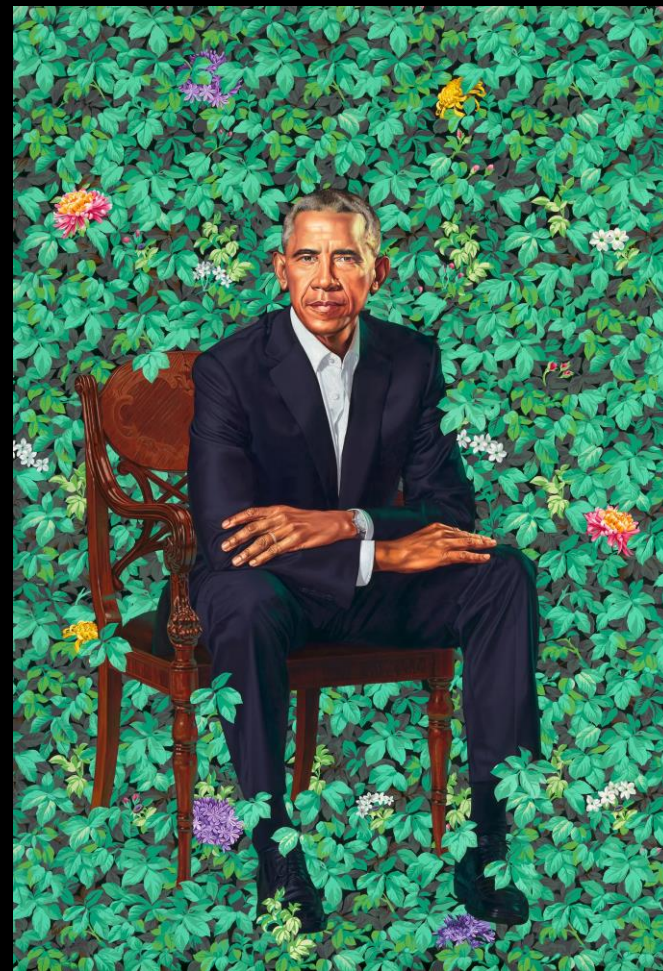
Zámek Malmaison

Charlottenburg

1st Versailles version

Kehinde Wiley: Napoleon vedoucí armády nad Alpami, 2005, Brooklyn Museum, NYC

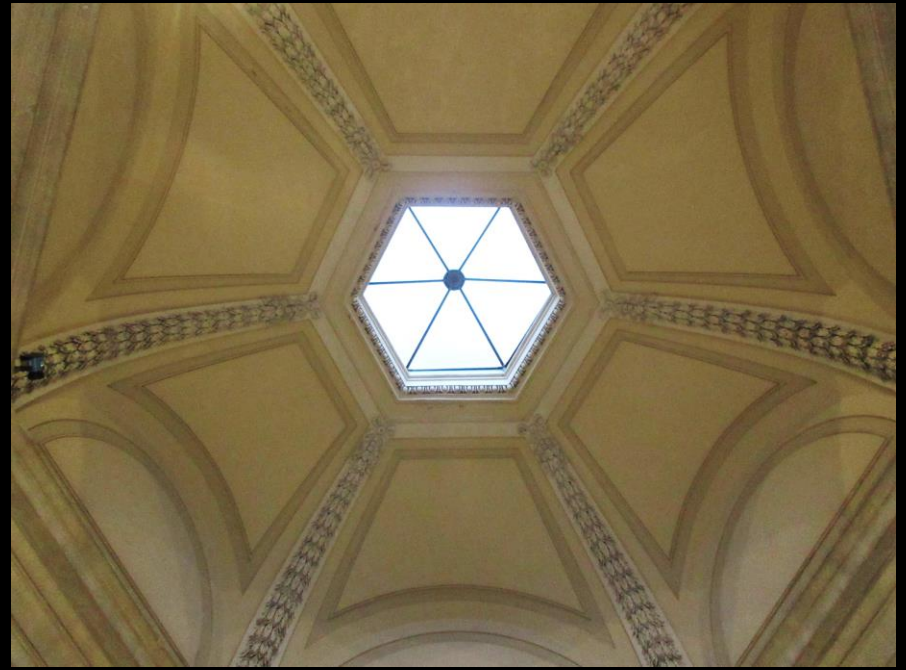
- ve většině případů byl výběr přímočarý:
- v případě soch – zlatým hřebem byly sochy včetně **Apollóna Belvederského, Laocoon, Torzo Belvedere, Kleopatra a Antinoos** (všechny dnes ve Vatikánu, Museo Pio Clementino, Musei Vaticani)
- **Umírající Gal** (dnes Řím, Palazzo Nuovo, Musei Capitolini).
- v Louvru byl novým kurátorem starožitností, proslulý antikvář **Ennio Quirino Visconti** (1751–1818), který vytvořil **katalog sbírky starověkého sochařství Museo Pio-Clementino** ve Vatikánu

- jako nejlepší obrazy ve Velké galerii, byly v Louvru prezentovány nejcennější sochy
- stály v jednotlivých výklencích, jako byly instalovány v **Cortile delle Statue** v **Museo Pio-Clementino**, odkud byly pořízeny

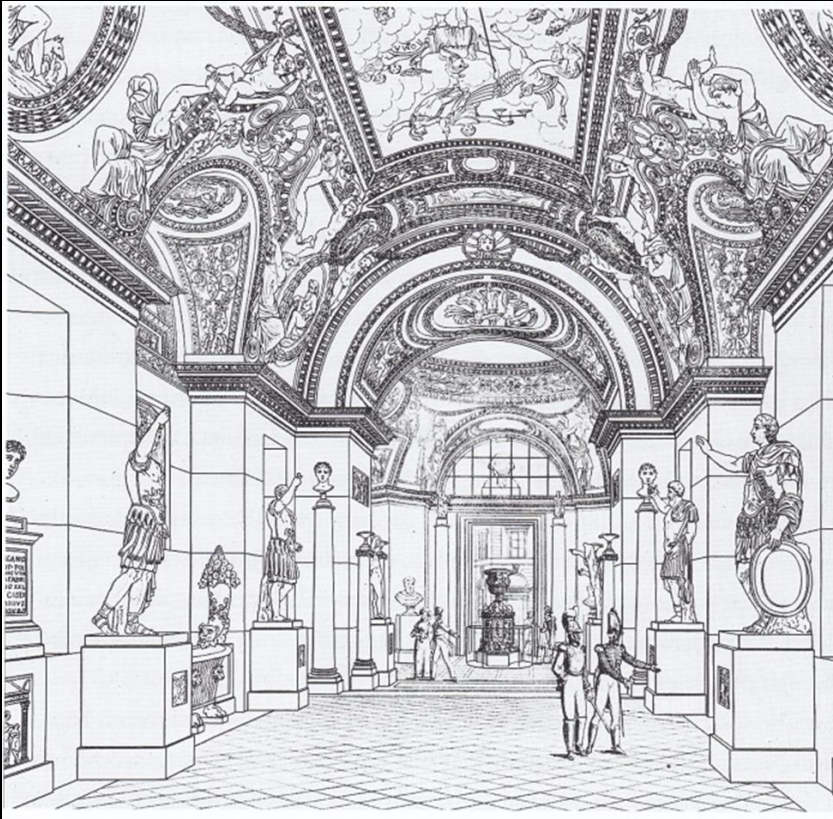

Raphael: Proměnění Páně, 1516–1520, olejomalba na desce, 405 cm × 278
Pinacoteca Vaticana, Vatican City

Salle des empereurs romains – sál římských císařů

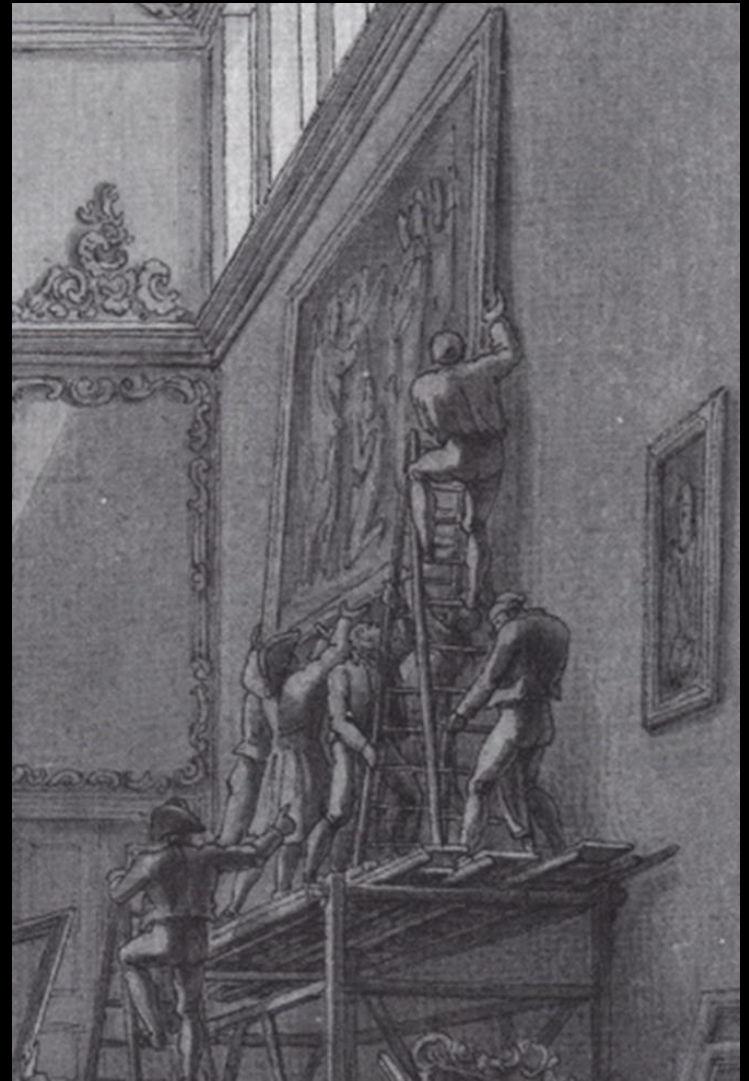

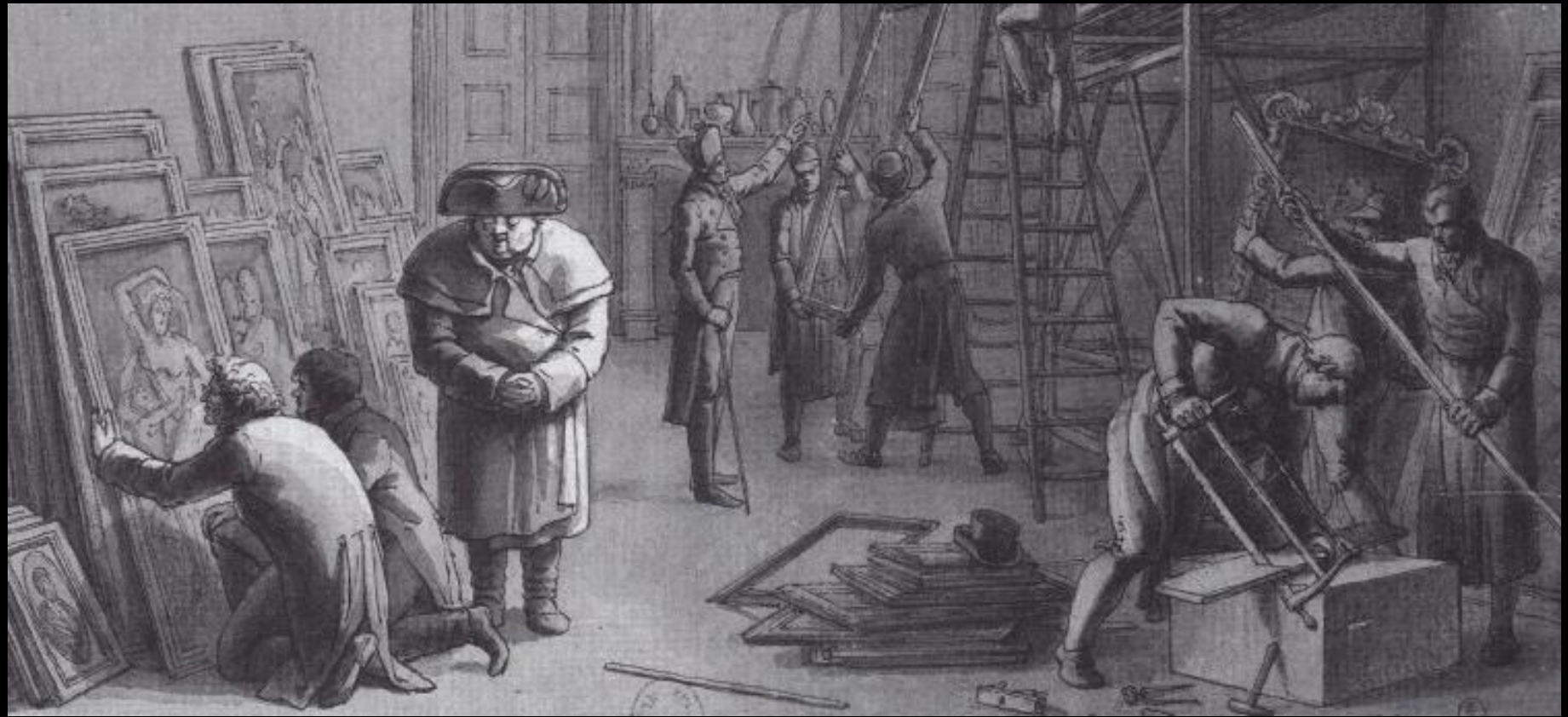
strop vyzdobil **Charles Meynier**

→ **Charles Meynier**

- země dostává římské právo
- diktuje Příroda, Moudrost a Spravedlnost – císařové Hadrián a Justinián, 1803
- basreliéfy říčních božstev Pádu, Tibery, Nilu a Porýní v rozích klenby symbolizovaly území, která byla dobyta francouzskou republikou, Novým Římem

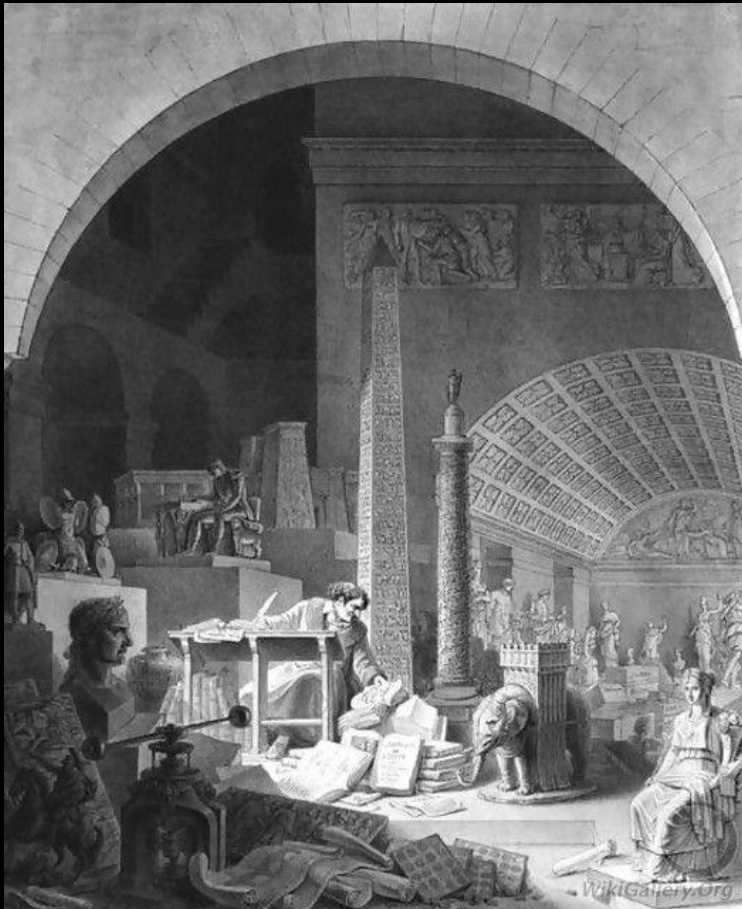

Pierre-Paul Prud'hon:
Dominique Vivant Denon

Vivant Denon:
Autoportrét, 1823

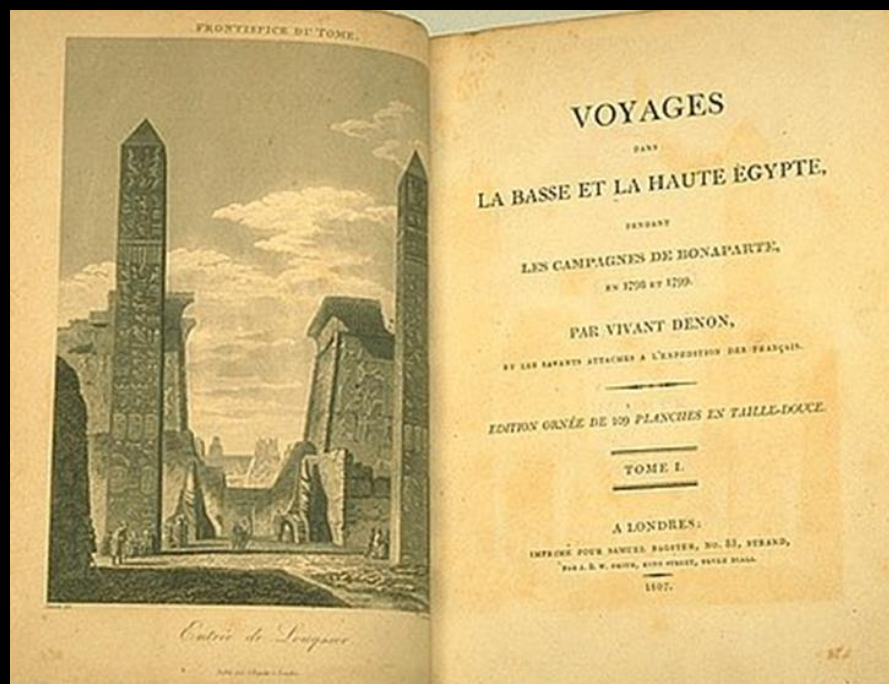

Benjamin Zix:

Dominique Vivant Denon (1747-1825)

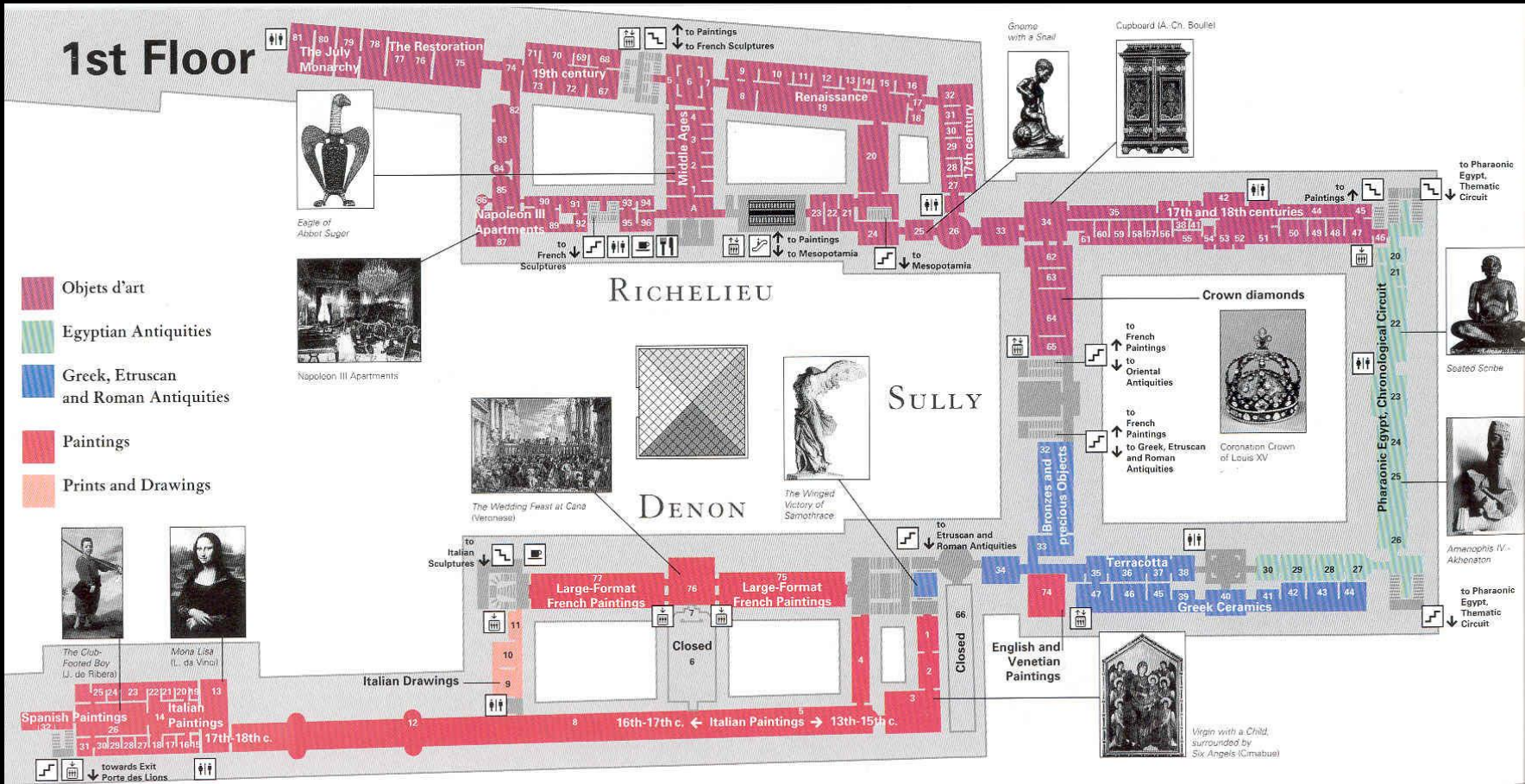
katalogizuje sbírku v Louvru

- **Dominique Vivant Denon (1747–1825)** se stal ředitelem muzea v roce 1802
- za Denona se muzeum v Louvru v roce 1803 přejmenovalo na **Musée Napoleon**
- sbírky narůstaly – kořisti ze zahraničí
- zejména z Německa v roce 1806 a z Vídně v roce 1809
- po roce 1811 **Denon** podnikl ještě jednou razii do Itálie
- hledal díla rané renesance se snahou dále rozšiřovat chronologickou výstavu všech důležitých italských škol, včetně děl **Rafaelových**

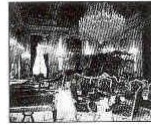

1st Floor

- Objets d'art
- Egyptian Antiquities
- Greek, Etruscan and Roman Antiquities
- Paintings
- Prints and Drawings

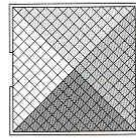
Eagle of Abbot Suger

Napoleon III Apartments

The Wedding Feast at Cana (Veronese)

The Winged Victory of Samothrace

Grave with a Snail

Cupboard (A. Ch. Soufflet)

Crown diamonds

Coronation Crown of Louis XV

Sostes Scribe

Amenophis IV-Akhenaton

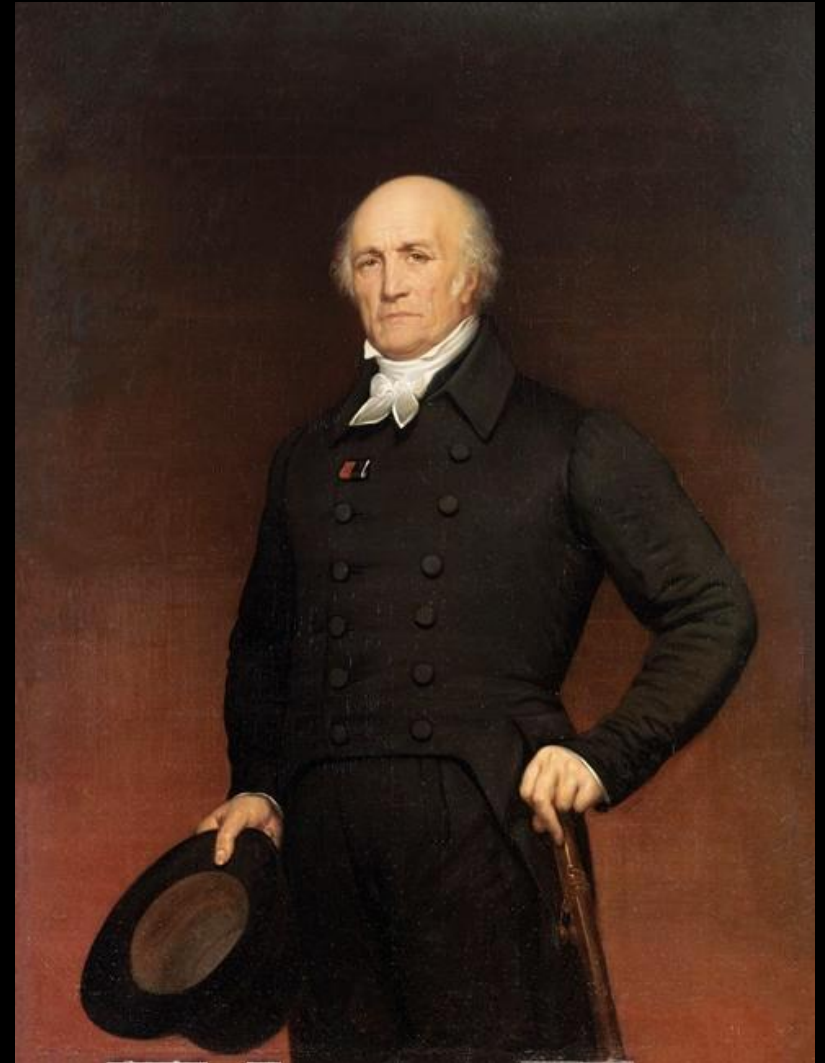
Virgin with a Child, surrounded by Six Angels (Cimabue)

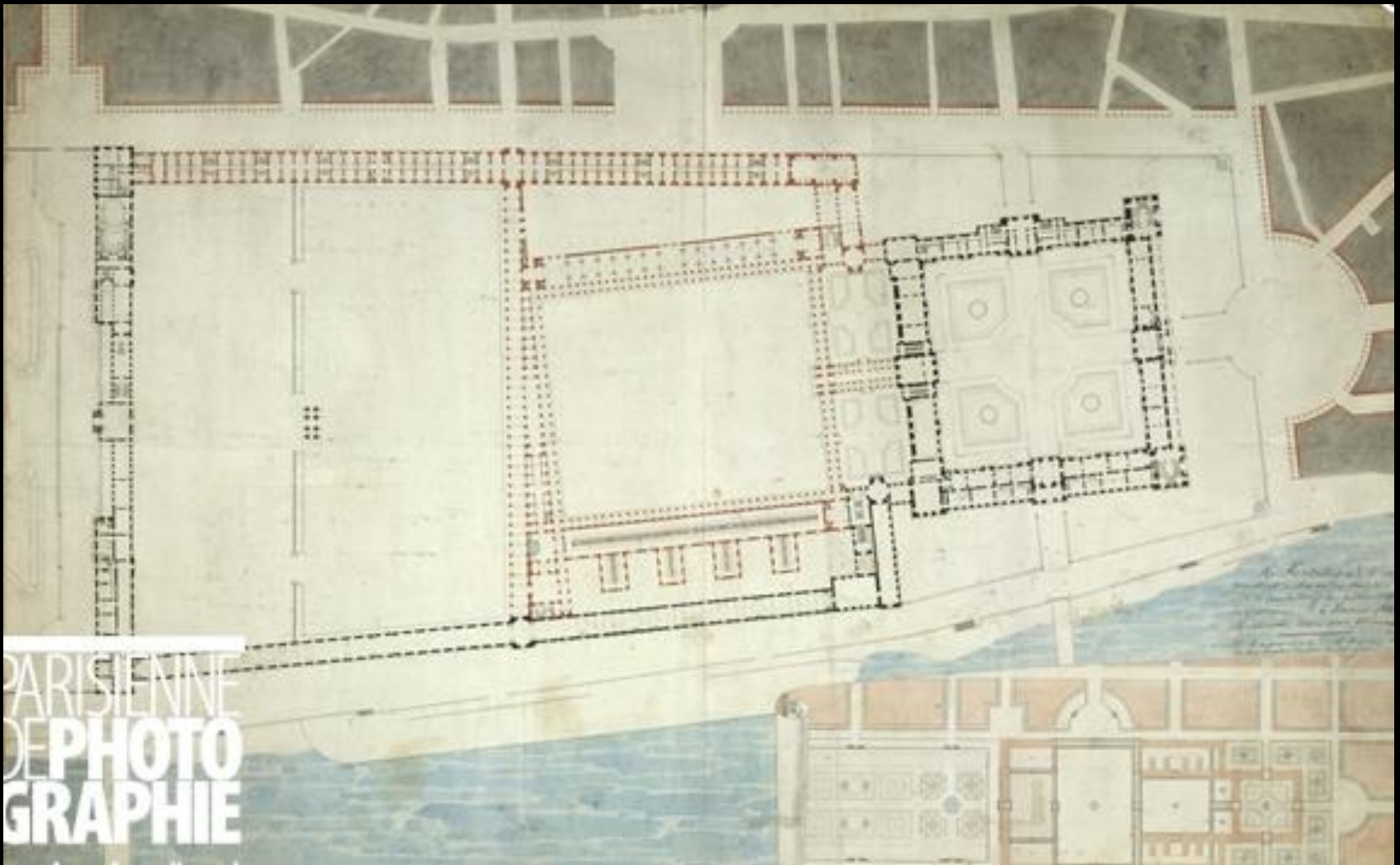
Robert Lefèvre: Denon před dílem Poussina. Musée National du Chateau de Versailles

Benjamin Zix: Denon navštěvuje galerii antických starožitností

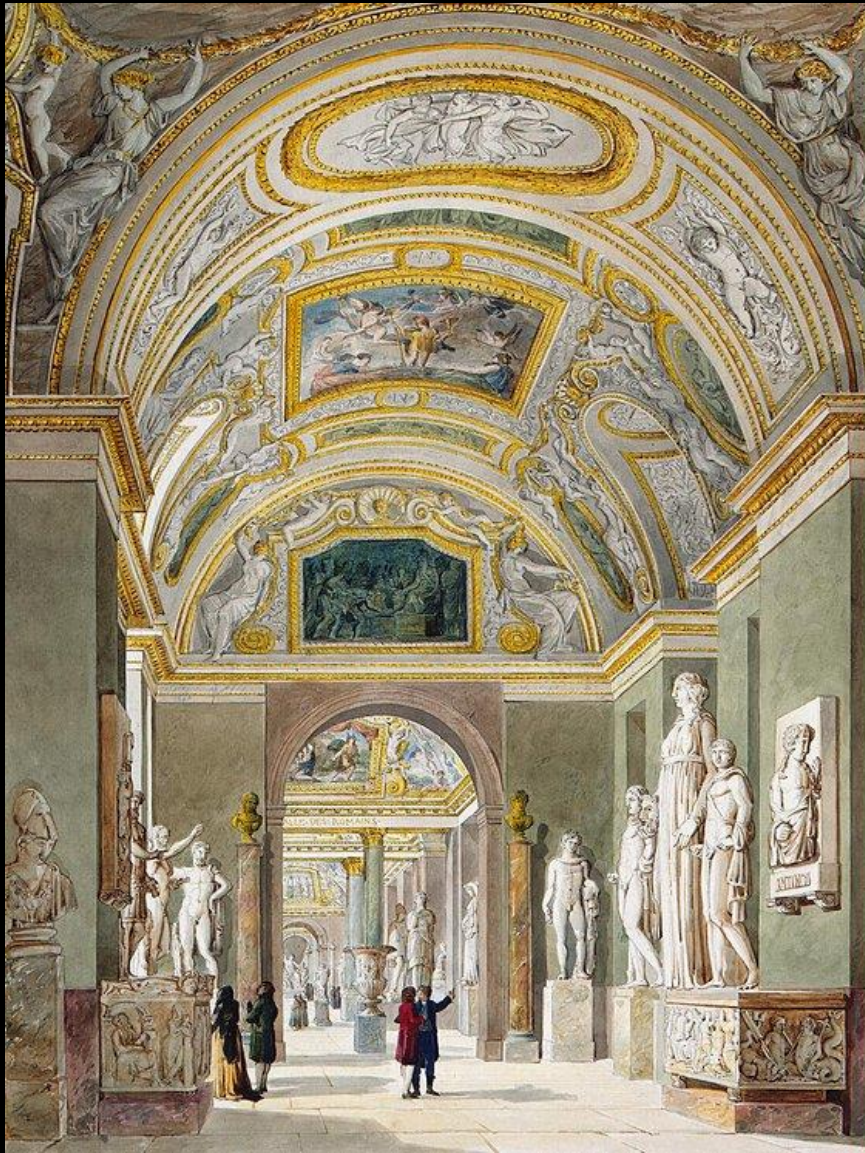
Denon dohlížel na renovace Grand galerie v letech 1805 a 1810, kterou prováděli architekti **Charles Percier** (1764–1838) a **Pierre-Francois-Leonard Fontaine** (1762–1853), který dodal očekávané světlíky

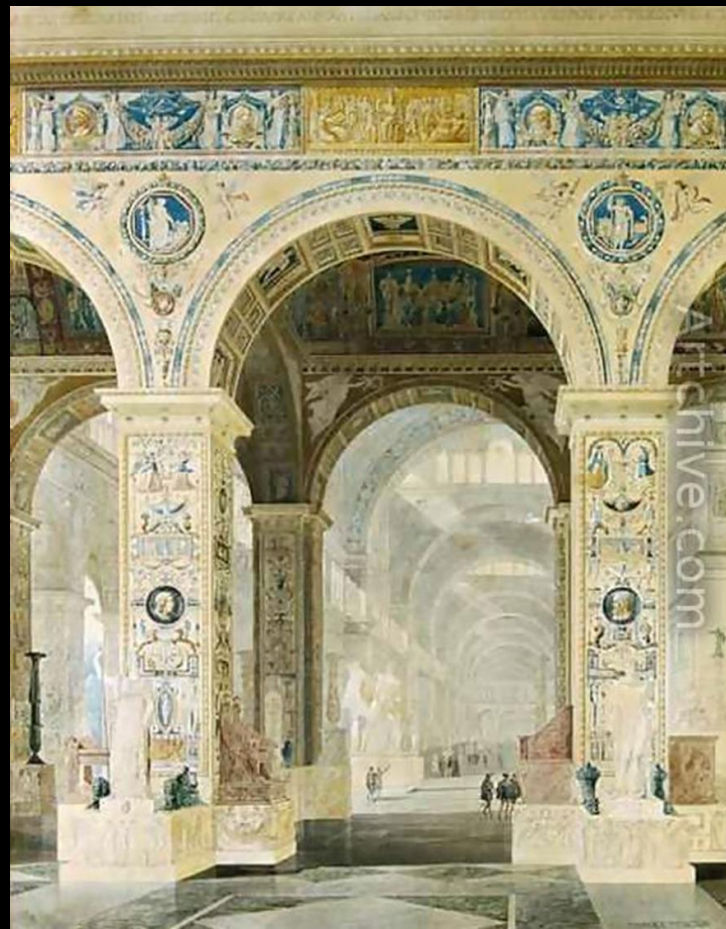
Pierre-François-Léonard Fontaine (1762-1853) / Charles Percier (1764-1838).
"Projet de Monsieur Fontaine pour l'achèvement du Louvre réuni aux
Tuileries (1812)". Drawing. Paris, musée Carnavalet.

COUDER Auguste: **Napoleon** při návštěvě renovace muzea architektky **Percierem a Fontanou**, schodiště, 2/19. století
Paris; musée du Louvre département des Peintures, Numéro d'inventaire MM 40 47 9297; DL 1978-1

Pierre Charles; Fontaine Percier
Interiors, Drawings, Watercolour,
45x35.7 cm
Album: Series of 13 albums "Buildings
and Monuments of Paris", 1809,
Architecture

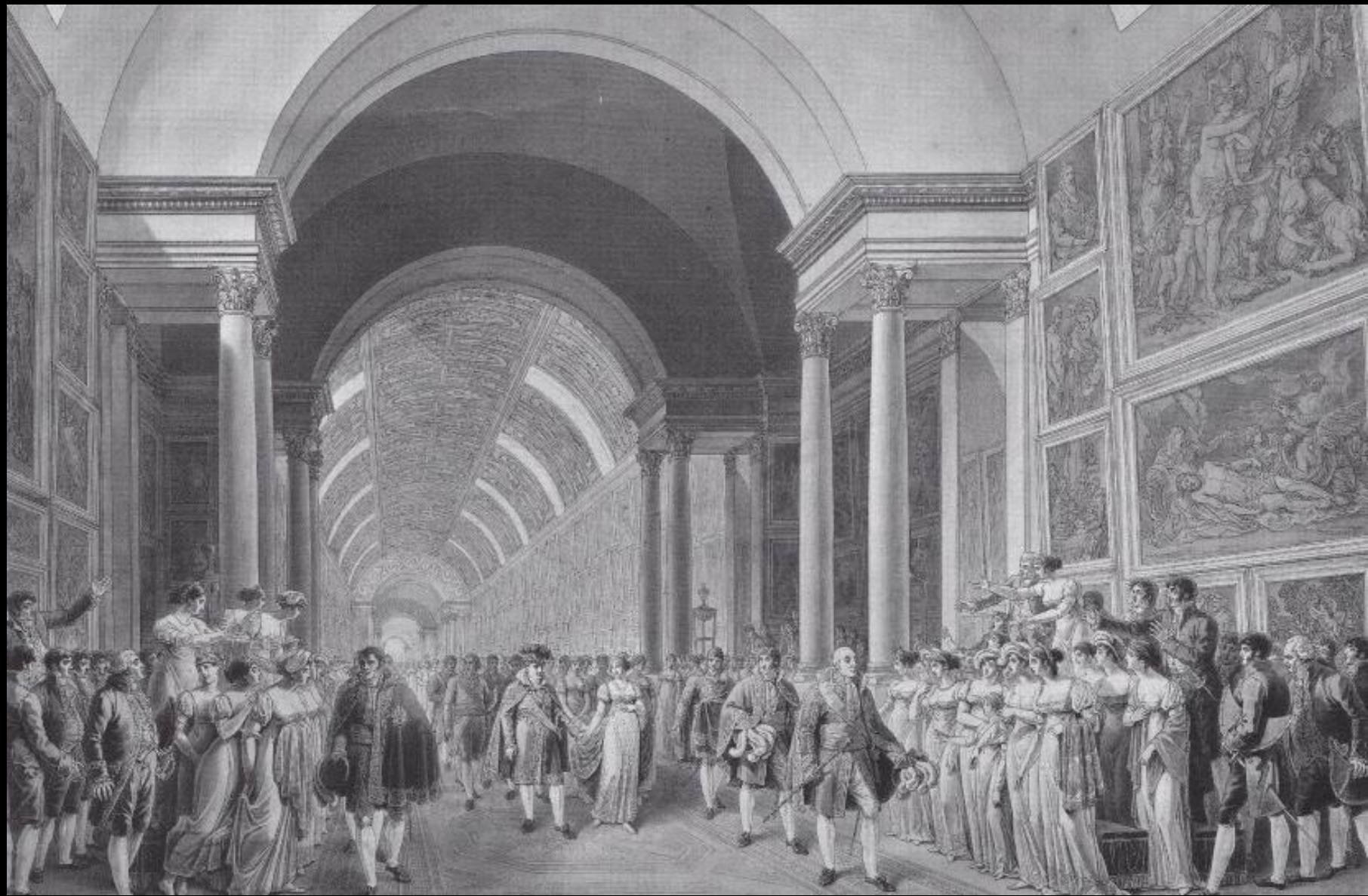

Pierre Charles; Fontaine Percier. Pohled do Guard's Hall ve starém Louvre

- slavnostní vznešenost Louvre na jeho vrcholu – kresba **Benjamina Zixe**
- svatební průvod **Napoleona a Marie-Louisy Rakouské** přes Grand Gallerii **v roce 1810**
- i když měl, podle všeho, **Napoleon** malý zájem o **výtvarném umění**
- pochopil jeho hodnotu pro stát a jeho smysl, jakožto **šířitele propagandy**

- pod Napoleonem se **Louvre** stal **turistickou destinací**
- musela být vidět
- nepřekonatelná a působivá **sbírka** – **jedinečná v Evropě**
- Napoleon doufal, že **spatřit Paříž** se stane „**místem setkání celé Evropy**“
a to díky Louvru
- během krátkého míru (Amienský mír, 1802–1803) a znovu po bitvě u Waterloo 18. června 1815 – konce napoleonských válek
- **tisíce zahraničních návštěvníků se hrnulo do Paříže a Louvre byl často první zastávkou na jejich trase**

- **Henry Milton** pospíchal do Paříže v roce 1815, předtím, **než byly poklady Louvre rozptýleny po porážce Napoleona**
- obával se, že **velká díla již „nikdy nebudou spatřeny“**
- „každý člověk si může zařídit svůj čas a prostředky, aby **navštívil Paříž**, ale „ani jeden z tisíce si nemůže dovolit cestu do Itálie!“
- v Grand Galerii Milton odsoudil povrchnost příslušníků sociálně vyšších tříd, kteří šli do muzea v zájmu „módy“ – pouze, aby byli viděni a slyšeni
- což mu připadalo „k smíchu...“, **jak jen velmi málo z nich je opravdu pozorných k pokladům, které je obklopují“**

- po pádu impéria v roce 1815 – po rozhodující bitvě u Waterloo → spojenci požadovali návrat uměleckých děl, která si Napoleon násilím přivlastnil v uplynulých dvaceti letech
- Denon se snažil blokovat repatriace
- hodně z toho, co francouzské armády vzaly, včetně poloviny z pěti set obrazů uloupených z Itálie, zůstalo ve francouzských muzeích
- nicméně morální princip práva zvítězil
- koordinované navrácení kulturních pokladů prolomilo vzor, týkající se válečné kořisti sahající až do starověku
- vytvořilo precedens pro restituční úsilí v moderní době

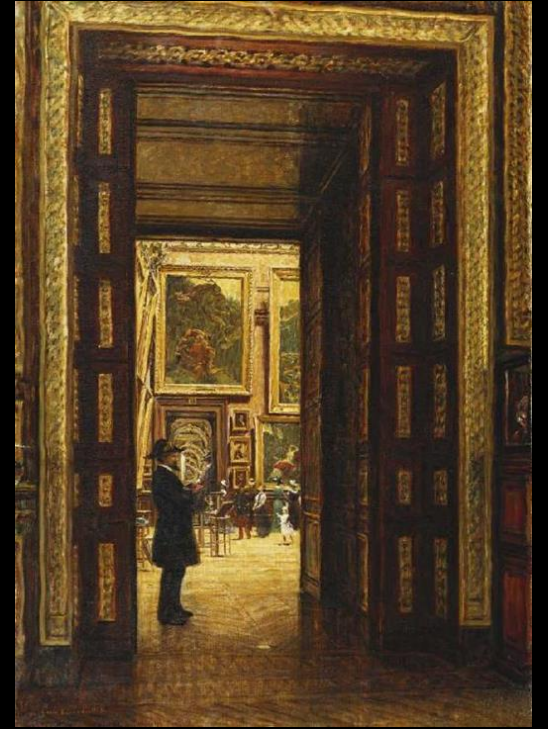
- Denon bránil prvořadou hodnotu komplexního muzea, jako je Louvre:
- prohlašoval, že: „čas vyléčí bolesti války, obnoví rozptýlené národy, ale sbírka, jako je tato, ve srovnání se snahou úsilí lidského ducha napříč staletími ... byla právě uhašena a zhašena navždy, a nemůže být znovu sestavena“

- vítěz bitvy u Waterloo – vévoda z Wellingtonu, požadoval spravedlnost a navrácení uměleckých děl „do zemí, ze kterých, na rozdíl od praxe civilizovaného válčení, byla ukořistěna během katastrofálního období francouzské revoluce a tyranie Bonaparta.“
- sporný relativní přínos centralizované a komplexní umělecké sbírky a práva národních států definovat a řídit své vlastní kulturní dědictví
- spor nastiňuje současné debaty o repatriacích a hodnotách univerzálních muzeí

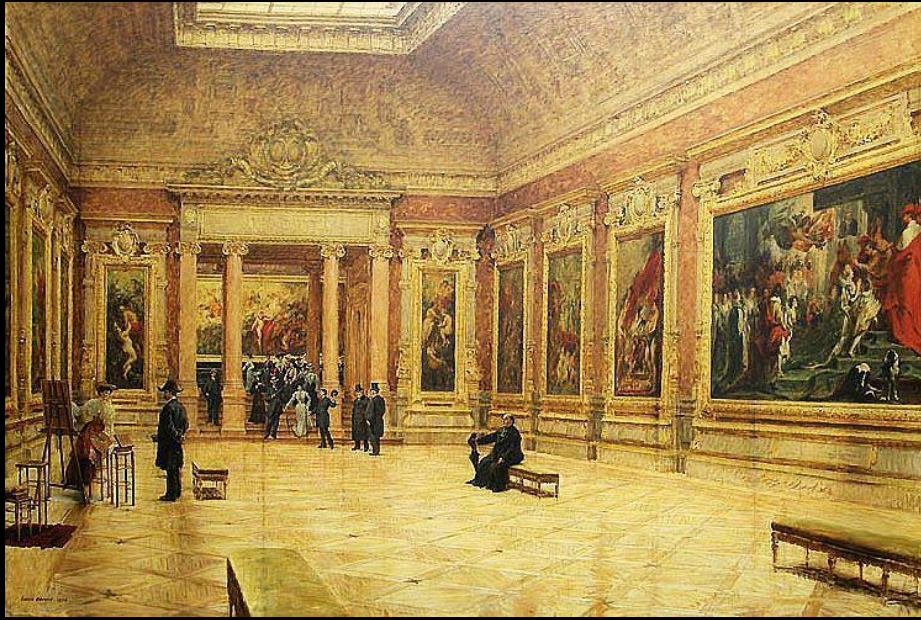

Louis Bérard: Rubensův sál, 1904

Louis Bérard: student v Rubensově místnosti, Louvre, Paříž, 1902

Peter Paul Rubens: Přijezd Marie de Medici do Marseille, 1622–1625

Marie de Medici cyklus objednala na památku jejího života a jejího manžela francouzského krále Jindřicha IV.

Radosti z povodní, 19. století Louis Beroud

Galerie de Medici, křídlo Richelieu - 2. patro - místnost 801

- 24 monumentálních pláten, které jsou zde vystaveny, bylo původně umístěno v lucemburském paláci, kde sídlila francouzská královna Marie de Médici narozená v Itálii
- Rubens plátna namaloval v letech 1622 až 1625
- zobrazují epizody ze života královny, které umocňuje přítomnost bohů z antické mytologie

